

Καλιάνα

Περιεχόμενα :

Μέρος Α

I. Εισαγωγή

- i. Γενικές πληροφορίες χωριού.....3
- ii. Αναγνώριση σημείων αναφοράς.....4
- iii. Κεντρικά σημεία χωριού.....5
- iv. Κατασκευαστικές λεπτομέρειες 6-7

II. Γεωμορφολογία

- i. Ανάλυση τοπογραφίας σε κλίμακα οικισμού.....8
- ii. Ανάλυση τυπολογίας βάση της τοπογραφίας.....9
- iii. Επικρατέστερες τυπολογίες ηλιακού στον οικισμό.....10
- iv. Τυπολογικές χωροθετήσεις στη γεωμορφολογία του οικισμού.11
- v. Ανάλυση οδικού συστήματος.....12
- vi. Ένταξη οικισμού.....13-15
- vii. Βιώσιμος χώρος.....16

III. Συμπέρασμα

IV. Παραπομπές

Μέρος Β

I. Κεντρική ιδέα

II. Σχέδια αποτύπωσης και πρότασης ξενώνα

- i. Επεξήγηση βασικών αρχών.....20
- ii. Κατόψεις αποτύπωσης συγκροτήματος.....21-22
- iii. Κατόψεις πρότασης συγκροτήματος.....23-25
- iv. Τομές και όψεις αποτύπωσης και αποκατάστασης.....26-31
- v. Φωτορεαλιστικές απεικονίσεις.....32-33

III. Σχέδια αποτύπωσης και πρότασης εστιατορίου

- i. Επεξήγηση βασικών αρχών.....34
- ii. Κάτοψη αποτύπωσης συγκροτήματος.....35
- iii. Κάτοψη πρότασης συγκροτήματος.....36
- iv. Τομές και όψεις αποτύπωσης και αποκατάστασης.....37-45
- v. Φωτορεαλιστικές απεικονίσεις.....46-47

όρια χωριού Καλιάννα

Το χωριό Καλιάννα (Galina στους μεσαιωνικούς χάρτες) βρίσκεται 53,5 χλμ. νοτιοδυτικά της Λευκωσίας στη κοιλάδα της Σολέας σε υψόμετρο 600μ. Βρέχεται από τον ποταμό Κλάριο (γνωστός και ως Καρκώτης) και περιβάλλεται από το δάσος του Τροόδους. Συνορεύει με τις κοινότητες του Σινά Όρους, της Γαλάτας, των Τεμβριών και του Καλοπαναγιώτη.

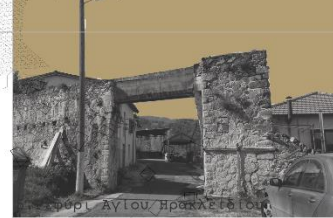
Η ονομασία του χωριού επιδέχεται διάφορες ερμηνείες. Η ταύτιση των παλιών σπιτιών του χωριού με τις ξύλινες καλύβες (καλιάνες) [1] είναι το ένα σενάριο. Μια δεύτερη -και πιο επικρατέστερη- εκδοχή πιστώνει την ονομασία σε μια καλή γυναίκα ονόματι Άννα, κάτοικο του χωριού. Ωστόσο δεν αποκλείεται η σύνδεση του χωριού με την Καλλιάνη της Αρκαδίας και των κατοίκων του που εποίκησαν στην κοιλάδα της Σολέας.

1. Δρόμος Λευκωσίας- Τροόδου
2. Παλιός δρόμος Λευκωσίας-Τροόδου
3. Καρκώτης ποταμός
4. Χάνι Καλιάνων

5. Νερόμυλος

6. Εκκλησία Παναγίας Ιαματικής

7. Παρεκκλήσι Αρχαγγέλου Μιχαήλ

8. Εκκλησία Παναγίας Ποδίσθου

Η είσοδος του χωριού σηματοδοτείται από το **Χάνι των Καλιανών(4)** και το ιστορικό γεφύρι του Αγίου Ηρακλειδίου απάνωθε του ποταμού ενώνοντας τις δύο του όχθες. Το Χάνι αποτελεί ένα εξέχον δείγμα αρχιτεκτονικής όπου διατηρείται μέχρι σήμερα και στεγάζει το Κοινοτικό Συμβούλιο.

Ευρέως γνωστό ως ο **‘Σταθμός των Καλιανών’** λειτουργούσε (κατά τις αρχές του 20^{ου} αι.) ως χώρος διημέρευσης για ταξιδιώτες και ζώα. Τεκτονικά αποτελείται από ένα ισόγειο χώρο με σταβλούς, ενώ στο ανώι γεφυρώνεται καμαρωτά ένας ηλιακός διάδρομος προς τα δωμάτια.

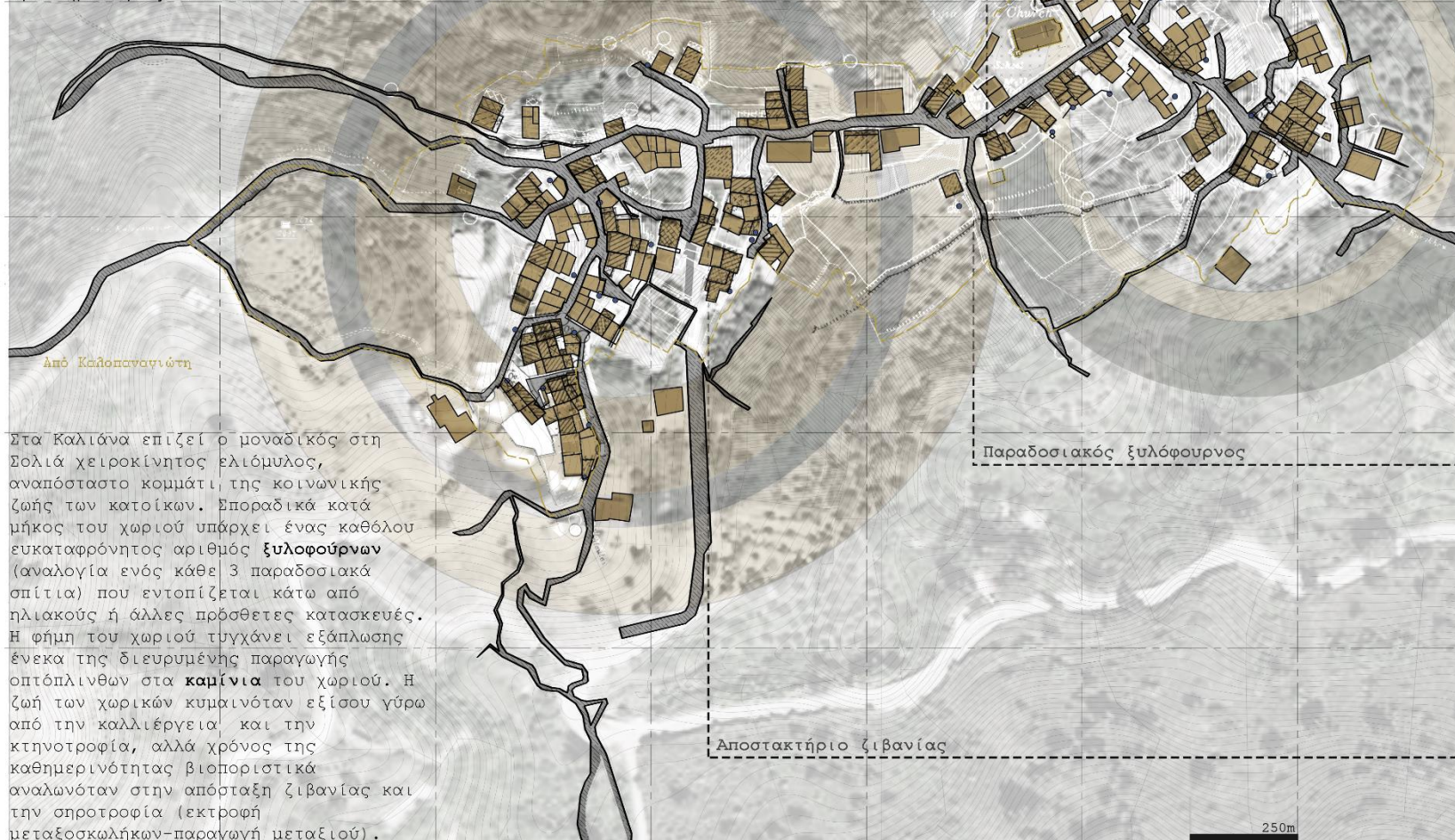
Άλλα σημαντικά κτίσματα της ευρύτερης περιοχής είναι οι ξυλοστεγιο ναοί της **Παναγίας της Ποδίσθου(8)** (Μνημείο Παγκόσμιας Κληρονομιάς της Unesco) και το **παρεκκλήσι του Αρχαγγέλου Μιχαήλ(7)**. Στα όρια του χωριού, η **Παναγία η Ιαματική(6)** είναι κτισμένη στα ερείπια παλαιότερης εκκλησίας.

Το χωριό σχηματίζεται από τα ρυάκια **‘Αρκάτζια’** στην κυπριακή του Κλαρίου. Η οδός **‘μοιρασιάς’**, παράδρομος του κυρίου δρόμου, είναι το κομβικό σημείο που ανεγέρθηκε ο **Νερόμυλος(5)** που εξυπηρετούσε την ύδρευση του χωριού και επέκτεινε το αρδευτικό δίκτυο διανομής προς τους γειτονικούς οικισμούς.

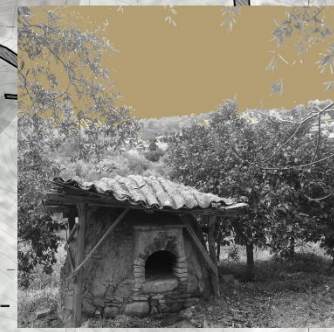
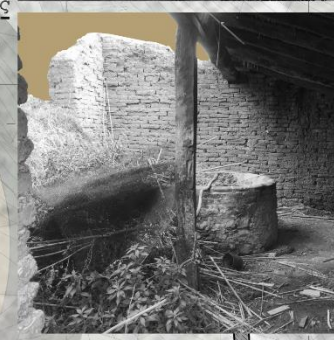
Η υποδομή σήμερα φυλάσσει όλα τα παλαιά μηχανήματα, επιτούσις δε είναι σε κατάσταση λειτουργίας.

Κεντρικά σημεία χωριού - Χάρτης οικισμού Καλιάνων

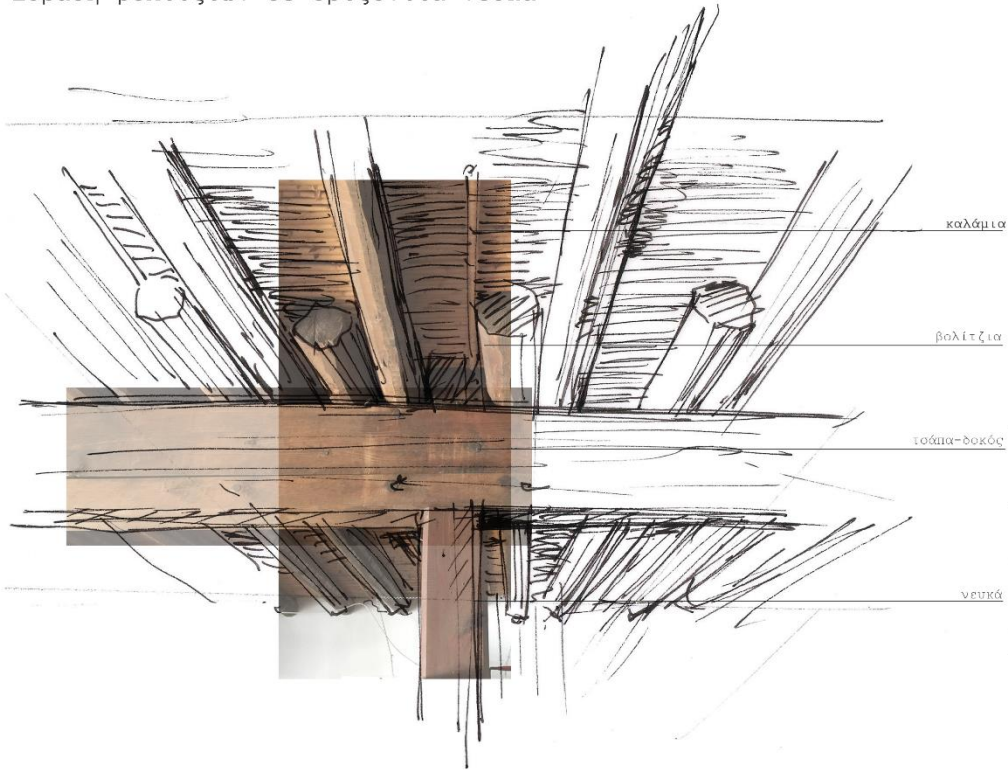
Κεντρικά στο χωριό, δεσπόζει το περίτεχνο καμπαναριό της **εκκλησίας των αγίων Ιωακείμ και Άννης**, ενός κτίσματος του 12ου αιώνα το οποίο πλαισιώνεται χωρικά από άλλα κτήρια δημόσιου χαρακτήρα λόγω χάρη το Συνεργατικό του χωριού, το παλιό Σχολείο όπου πρόσφατα μετετράπηκε σε Κέντρο Νεότητας και το καφενείο. Η ζωτικότητα του χωριού δεν επαφίετο μόνο στα δημόσια κτήρια αλλά και στις ενασχολήσεις και **παραγωγικές δραστηριότητες** των κατοίκων του.

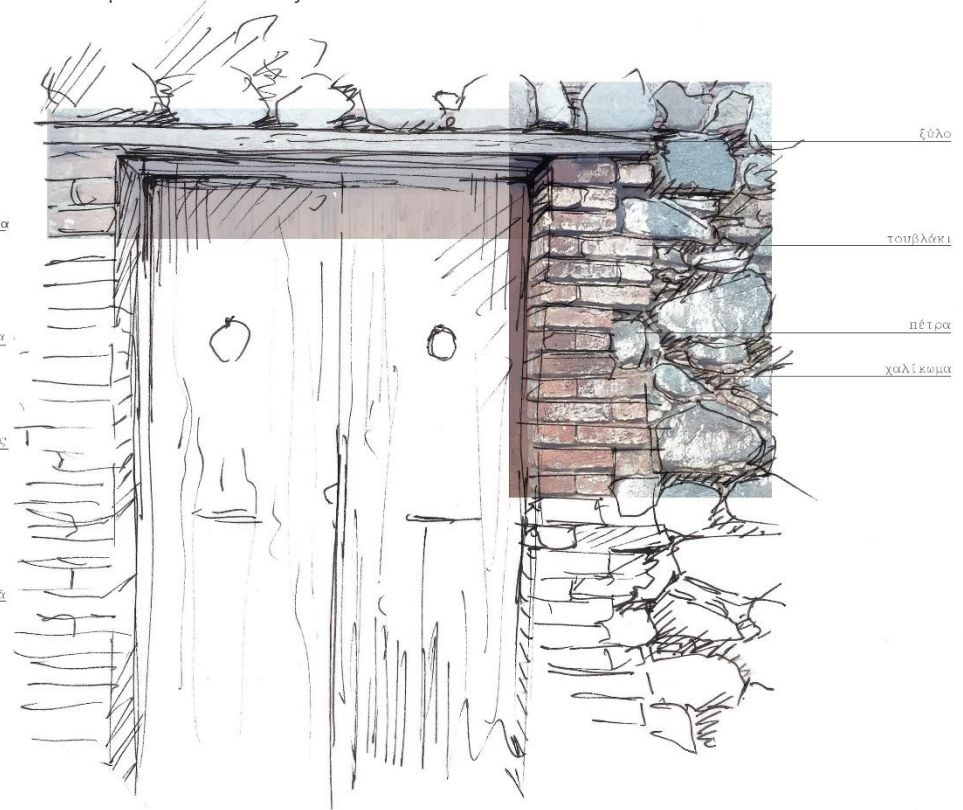
Στα Καλιάνια επιζεί ο μοναδικός στη Σολιά χειροκίνητος ελιόμυλος, αναπόσπαστο κομμάτι της κοινωνικής ζωής των κατοίκων. Εποραδικά κατά μήκος του χωριού υπάρχει ένας καθόλου ευκαταφρόνητος αριθμός **ξυλοφούρνων** (αναλογία ενός κάθε 3 παραδοσιακά σπίτια) που εντοπίζεται κάτω από ηλιακούς ή άλλες πρόσθετες κατασκευές. Η φήμη του χωριού τυγχάνει εξάπλωσης ένεκα της διευρυμένης παραγωγής οπτόπλινθων στα **καμίνια** του χωριού. Η ζωή των χωρικών κυμαινόταν εξίσου γύρω από την καλλιέργεια και την κτηνοτροφία, αλλά χρόνος της καθημερινότητας βιοποριστικά αναλωνόταν στην απόρραξη ζιβανίας και την σπρωτοφία (εκτροφή μεταξοσκωλήκων-παραγωγή μεταξίου).

Έδραση βολιτζιών σε οριζόντια νευκά

Εωπόρτι κατοικίας

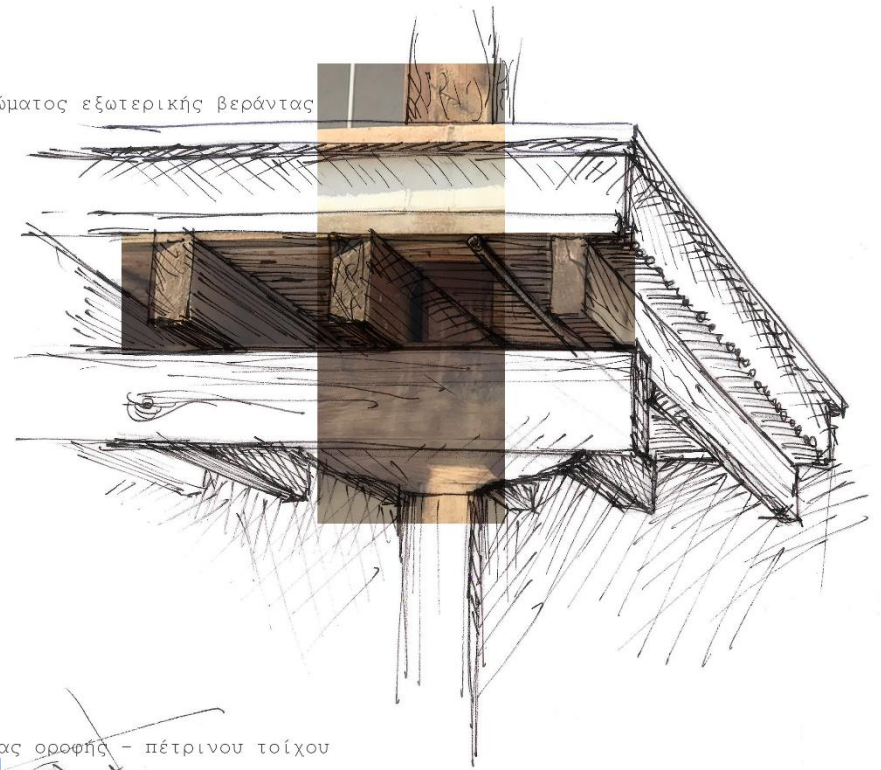

Τα κύρια δομικά υλικά που συναντούμε στο χωριό είναι η ηφαιστιογενής πέτρα της περιοχής, το πλινθάρι, ο οπτόπλινθος και το ξύλο. Σε όλη την έκταση του χωριού χρησιμοποιείται το πλινθάρι σαν δομικό υλικό για τις τοιχοποιίες και για τα θεμέλια η πέτρα. Ο οπτόπλινθος χρησιμοποιείται κυρίως για την κατασκευή περιθυρωμάτων, πεσσών και τοιχοποιίας. Το ξύλο συναντάται στις κατασκευές στεγών, ηλιακών και κουφωμάτων ενώ τα κεραμίδια συνήθως είναι αυλακωτά και κατασκευασμένα από πηλό.

Λεπτομέρεια έδρασης οριζόντιων ξύλινων δοκών πατώματος με υποστήλωμα από οπτόπλιθο.

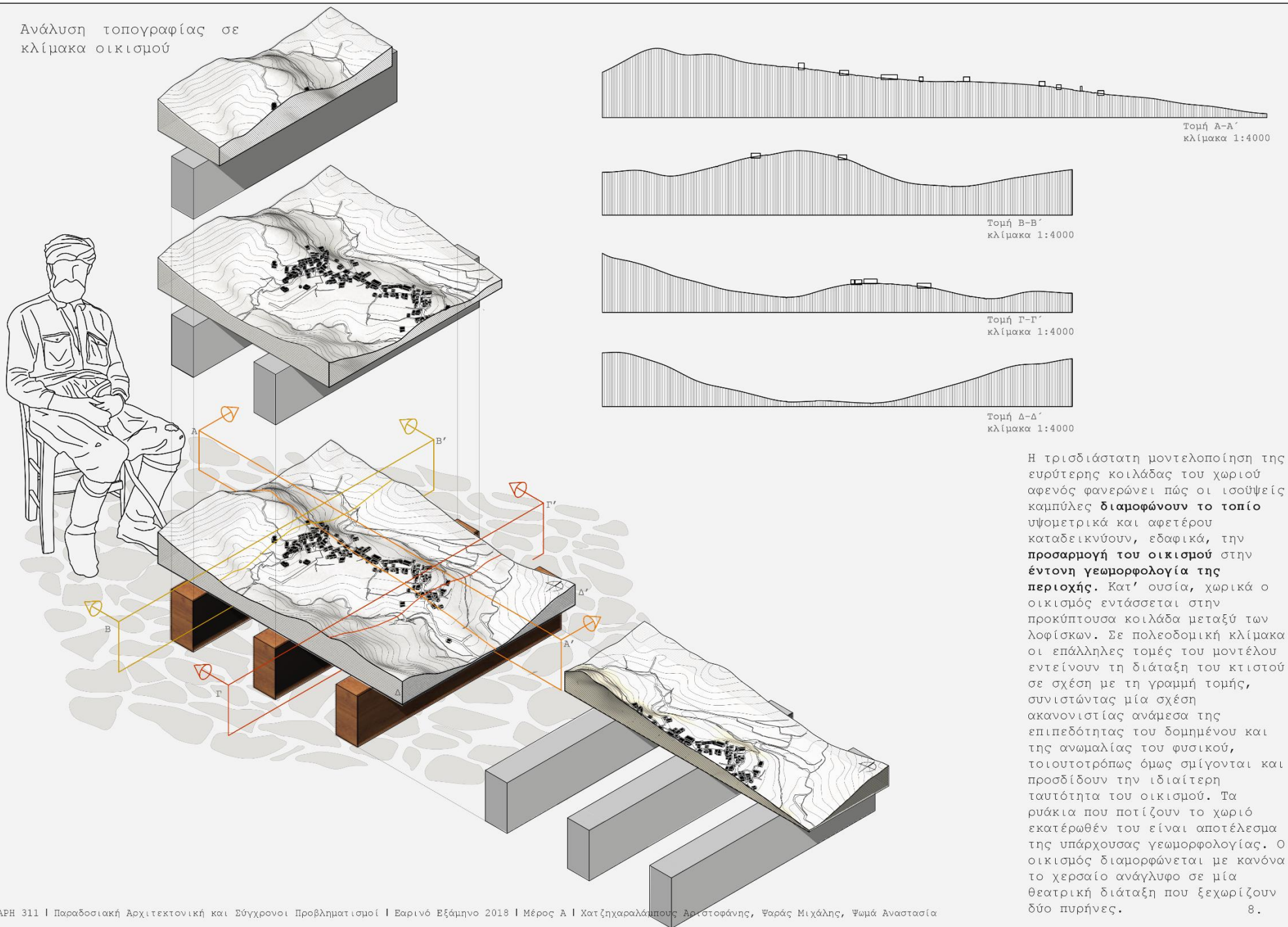
Λεπτομέρεια πατώματος εξωτερικής βεράντας

Λεπτομέρεια γωνίας οροφής - πέτρινου τοίχου

Ανάλυση τοπογραφίας σε κλίμακα οικισμού

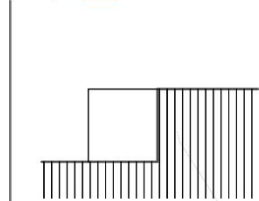

Ανάλυση τυπολογίας βάση της τοπογραφίας

Τύπος Α

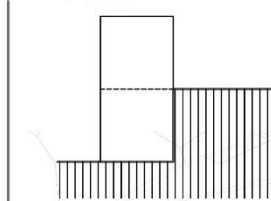

Τύπος Α

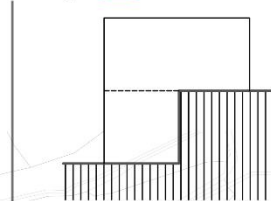
Ισόγειες κατοικίες που δεν προβάλλονται καθόλου από τον ένα δρόμο, και εμφανίζουν ισόγειο στον άλλο.

Τύπος Β

Διώροφες κατοικίες που εμφανίζουν ισόγειο στον ένα δρόμο και δύο ορόφους στον άλλο.

Τύπος Γ

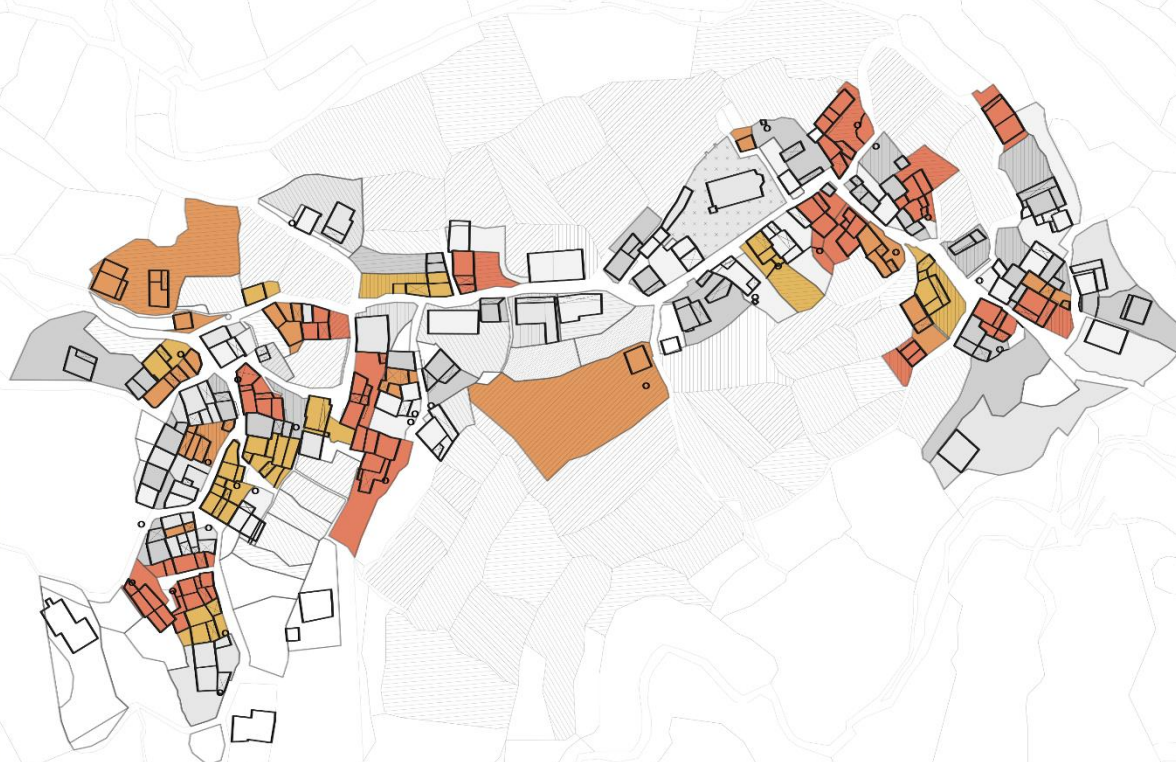

Διώροφες οικίες που αναπτύσσονται σε δύο επίπεδα και εμφανίζονται ισόγειες στον ένα δρόμο και διώροφες στον δεύτερο.

Τύπος Γ

Τύπος Β

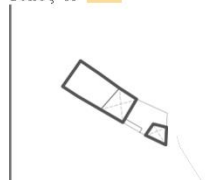
Στην κλίμακα της οικίας, χάρει ανάλυσης η τυπολογία της ίδιας της κατοικίας και πώς η ίδια χειρίζεται το έδαφος προς όφελος της. Μπορούμε να διακρίνουμε τρεις κατά κανόνα κύριους τύπους. Κτήρια που οικοδομούνται σε ένα επίπεδο και έχουν από την μία πλευρά ισόγειο και από την άλλη είναι κρυμμένα (Τύπος Α), κτήρια που επιζητούν μία σχέση με τον δρόμο και υψώνονται σε δύο επίπεδα (Τύπος Β) και κτήρια που εκμεταλλεύονται με ένα πίσω σκέλος στο άνω επίπεδο και τις δύο υψομετρικές βαθμίδες (Τύπος Γ). Στο σημείο αυτό τονίζεται η σημασία του τροφοδότη δρόμου-αγωγού όπως επίσης και η αναγκαιότητα γειννίασης με τον βιοποριστικό χώρο του περβολισού, παράγοντες που αθούσαν τους ένοικους στους κατάλληλους σχεδιασμούς για τη βέλτιστη δυνατή κάλυψη των αναγκών τους.

Επικρατέστερες τυπολογίες ηλιακού στον οικισμό

Τύπος Α

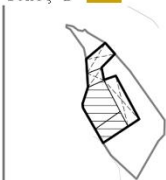

Τύπος Α

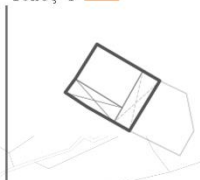
Κατοικία με ξεχωριστό ηλιακό στην αυλή

Τύπος Β

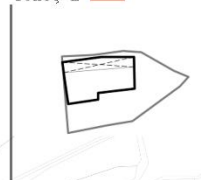
Κατοικία με διώροφο ηλιακό στην πρόσοψη

Τύπος Γ

Κατοικία με ηλιακό σε δύο όψεις, προς δρόμο και προς αυλή

Τύπος Δ

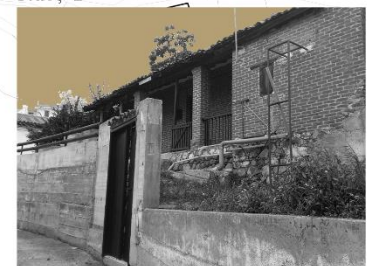

Κατοικία με ισόγειο ηλιακό στην πρόσοψη

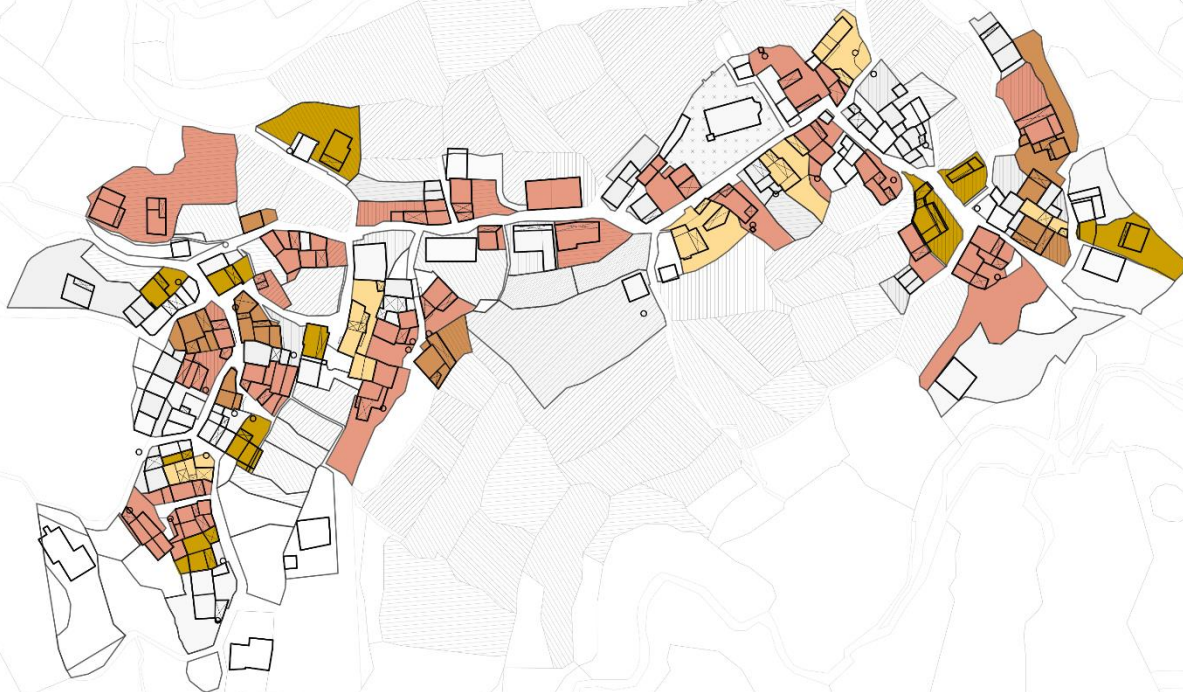
Τύπος Γ

Τύπος Δ

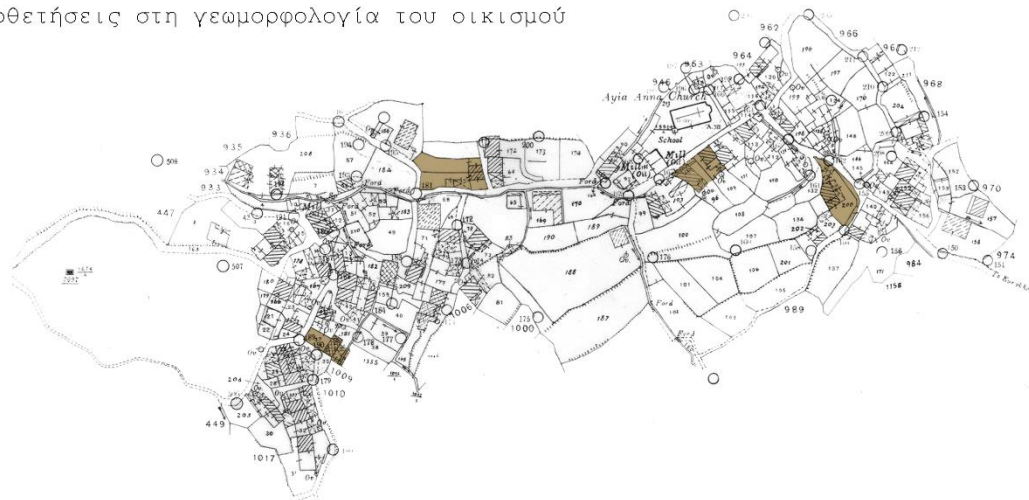

Η αυξομείωση της υψομετρικής σταθεράς διέπει και την κατασκευή του ηλιακού. Ο ηλιακός ορίζει τη όψη του κτηρίου στραμμένο στο δρόμο ή στην αυλή, σε υψόμετρα όπως των Καλιανών το ανάγλυφο αποτρέπει την οικοδόμηση ηλιακού σαν παράρτημα της ίδιας της κατοικίας και συνεπώς παρατηρούνται και αποσπασμένοι ηλιακοί εντός των ορίων του οικοπέδου, που ως επί των πλείστων στέγαζαν ξυλόφορνους και άλλοτε διευκόλυναν τις υπαίθριες δραστηριότητες.

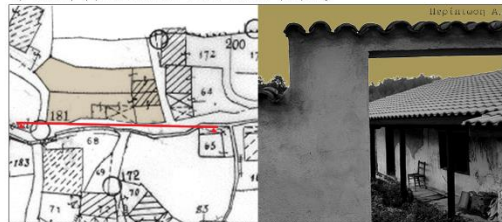
Τύπος Β

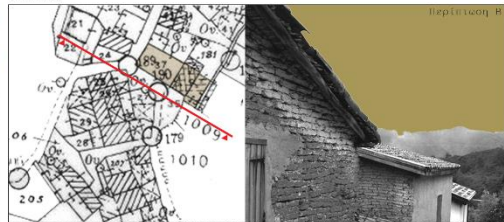

Τυπολογικά, οι κάτοικοι δεν διαχειρίζονταν κατά το δοκούν τις συνθήκες της γεωμορφολογίας μόνο στην χωροθέτηση της κατοικίας αλλά προσέβλεπαν επίσης να αποκομίσουν τα μέγιστα και από τον αδόμητο χώρο εντός των ορίων της ιδιοκτησίας τους. Σε μερικές των περιπτώσεων ο χώρος περιφρασσόταν και χρησίμευε για καλλιέργεια φαρτών, σε άλλες για εκτροφή των οικόσιτων ζώων και εν γένει η οργάνωση ήταν τέτοια που ενθάρρυνε πιο συλλογικές διαδικασίες.

Διαχωρισμός κατοικίας από δρόμο με ξωπόρτι όπου η αυλή βρίσκεται στο πίσω μέρος

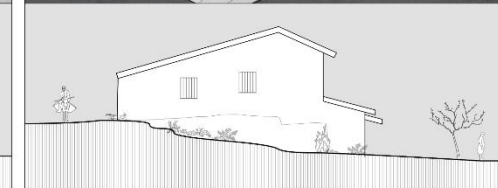
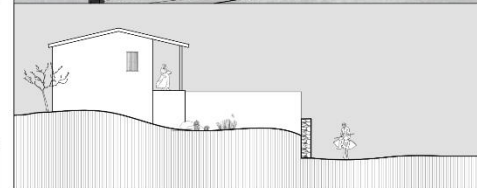
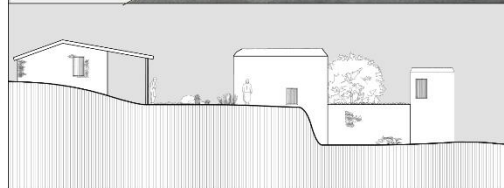
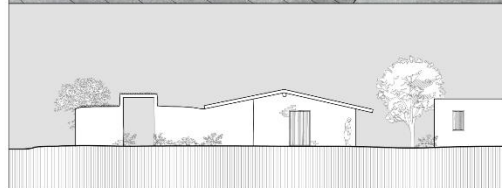
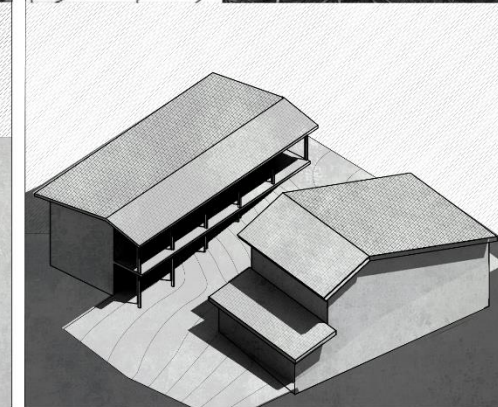
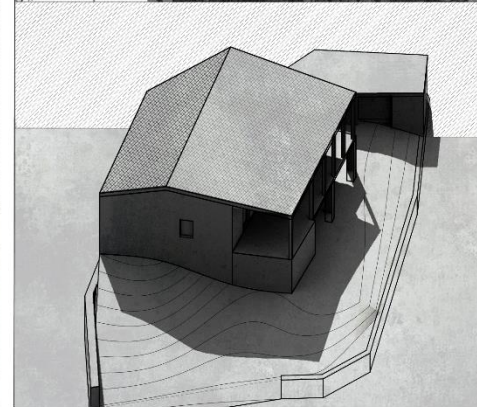
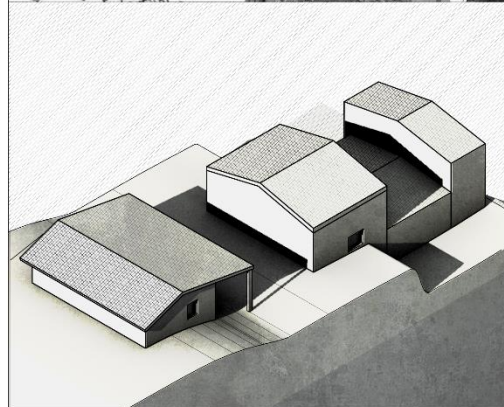
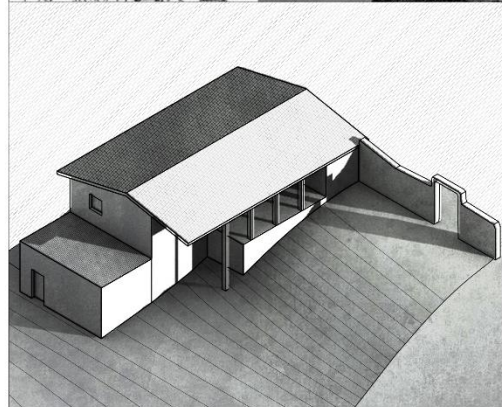
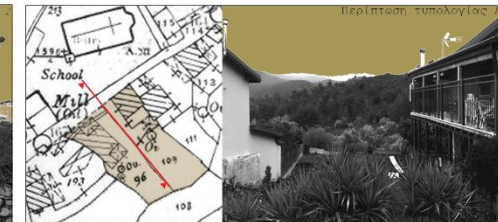
Αξιοποίηση της τοπογραφίας και αξιοποίηση κοινών αυλών

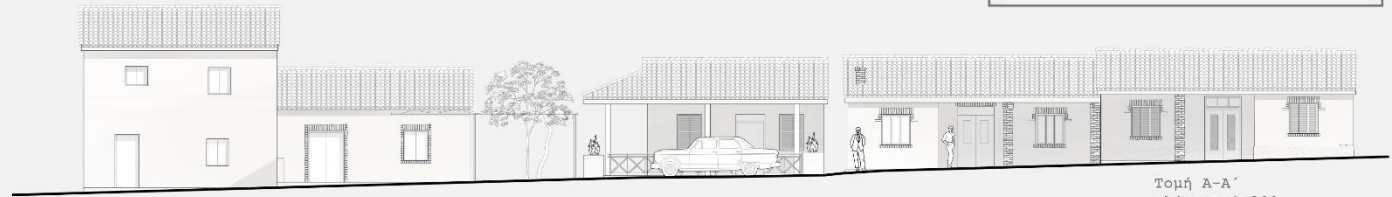
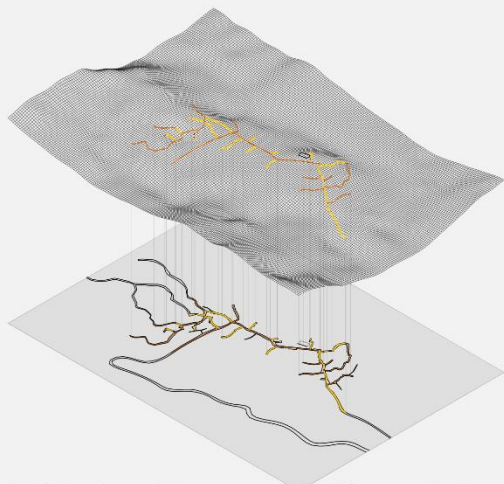
Περιφραγμένη αυλή, υπερυψωμένη από το δρόμο

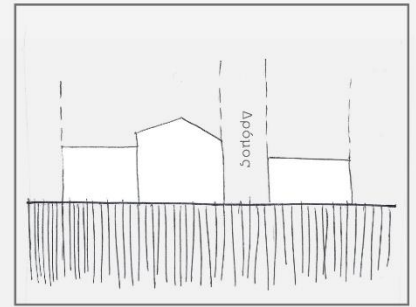
Ενδιάμεσος χώρος - κοινή χρήση της αυλής

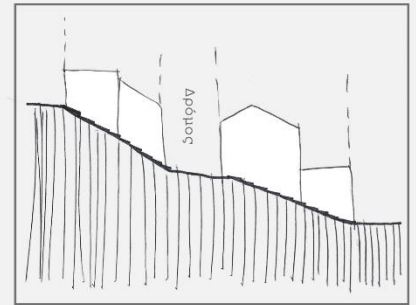
Ανάλυση του οδικού συστήματος που προκύπτει μέσω της τοπογραφίας

Τομή A-A'
κλίμακα 1:200

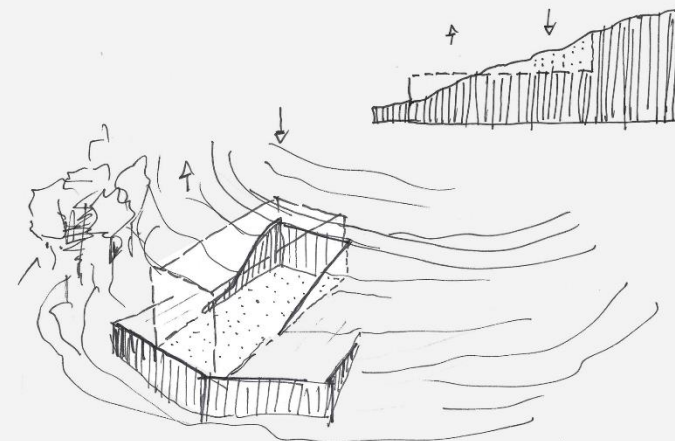
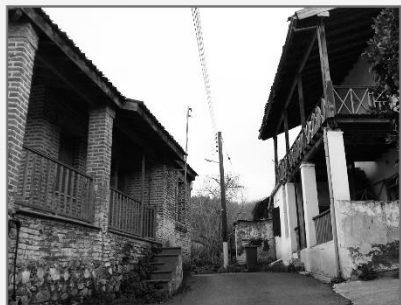
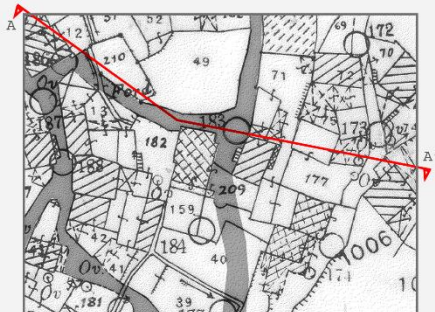

Τομή B-B'
κλίμακα 1:200

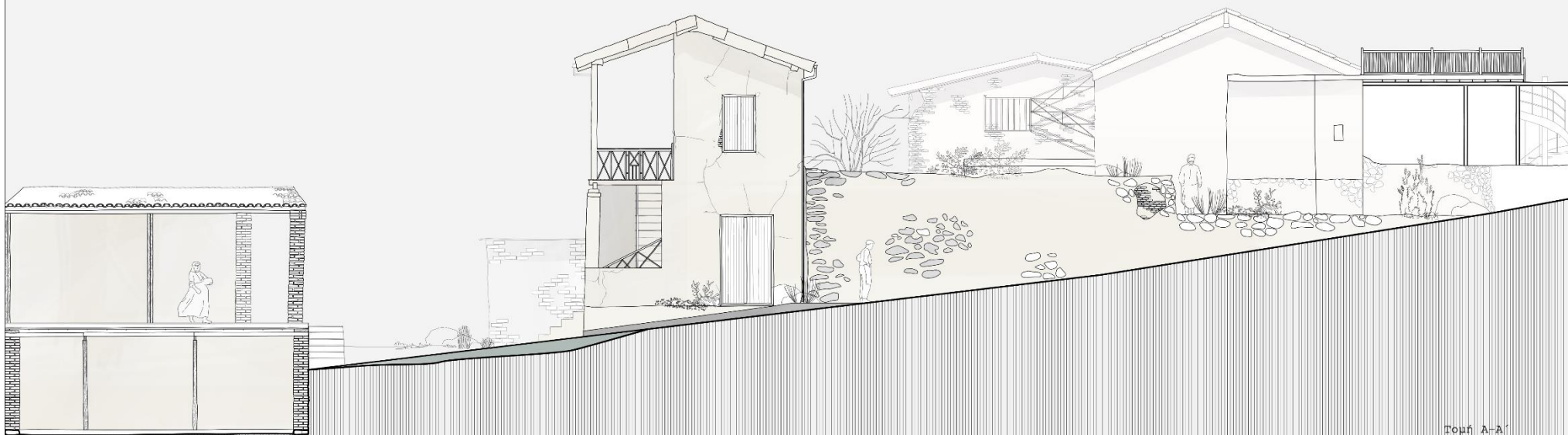
Το οδικό δίκτυο ακολουθώντας τη γεωμορφολογική γραμμή διατρέχει το πεδίο **παράλληλα** αλλά και **εγκάρσια** των ισοψών καμπύλων. Οι κύριοι δρόμοι στις περισσότερες περιπτώσεις είναι παράλληλοι προς τις ισοψείς καμπύλες ενώ οι σκάλες και τα στενά δρομάκια που συνδέουν τις κύριες οδούς είναι κάθετα προς τις ισοψείς και περισσότερο απότομα σε κλίση.

Ένταξη οικισμού στην τοπογραφία του βουνού σε κλίμακα γειτονιάς

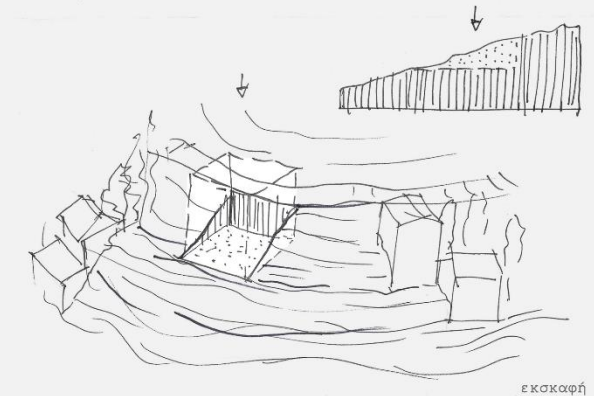
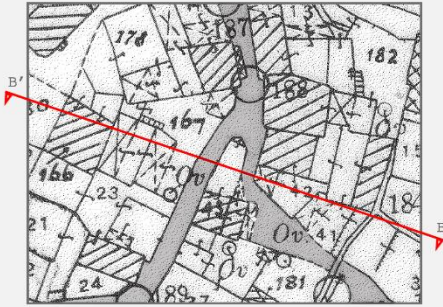
εκσκαφή και επιχωμάτωση-
τοίχος αντιστήριξης

Μεγεθύνοντας σε κλίμακα, εγείρεται το ερώτημα για το πως συντελείτο σε θέμα αρχιτεκτονικής πρακτικής η έδραση του κτηρίου στην ανωμαλία του εδάφους. Η τομή σε ζεύγη κτηριακών υποδομών καθιστά πρόδηλη την τεχνική θεμελίωσης. Ο παραδοσιακός τρόπος εμπίπτει στα πλαίσια της σύγχρονης ορολογίας του cut&fill (δηλ. Εκσκαφή και Επιχωμάτωση). Συγκεκριμένα, **εκσκαφή** είναι η αφαίρεση του χώματος και η τοποθέτηση τοίχου αντιστήριξης για διασφάλιση της μη υποχώρησης του υπεδάφους· η υποδομή 'βυθίζεται'. Απεναντίας με την **επιχωμάτωση** και την οικοδόμηση του τοίχου αντιστήριξης για συγκράτηση του χώματος η υποδομή εδράζεται σε βάθος. Ένας τρίτος τρόπος είναι ο συνδυασμός των δύο προαναφερθέντων. Κάθε μέθοδος, ένταξης έχει ως κοινό παρονομαστή, την εξομάλυνση της ανωμαλίας για δημιουργία μια νέας ισόπεδης πλατφόρμας που θα προσφέρεται για ένταξη του κτηρίου στο τοπίο.

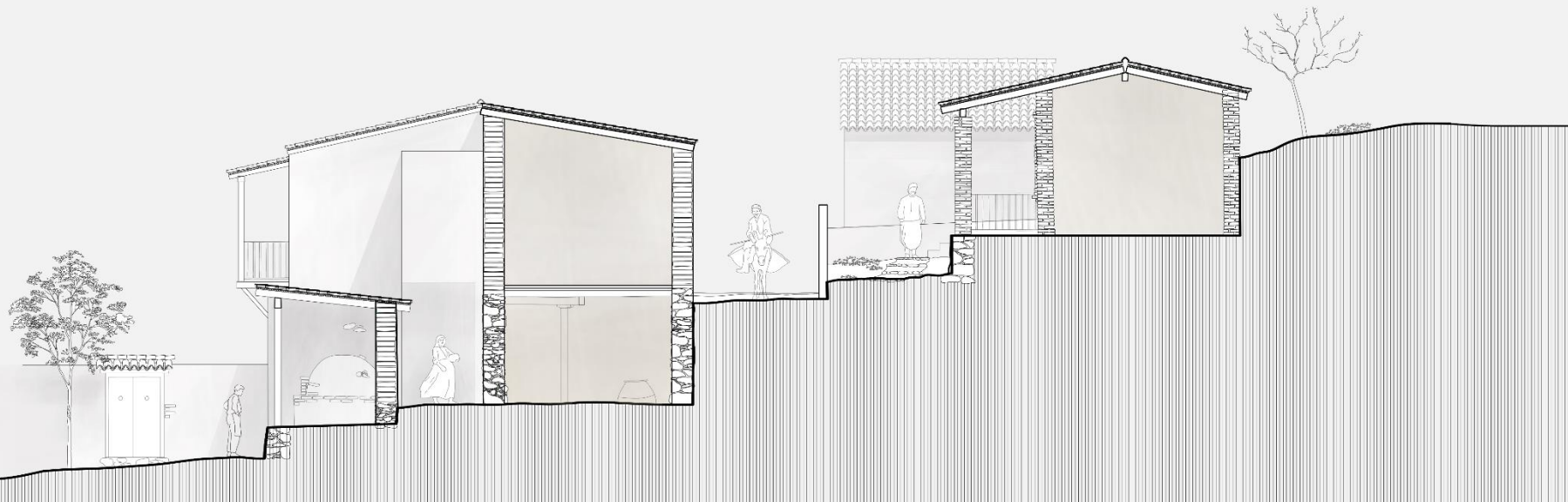
Τομή A-A'
κλίμακα 1:100

Ένταξη οικισμού στην τοπογραφία του βουνού σε κλίμακα γειτονιάς

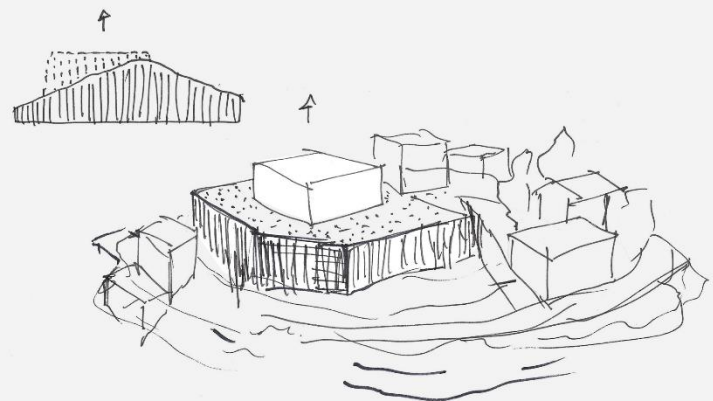
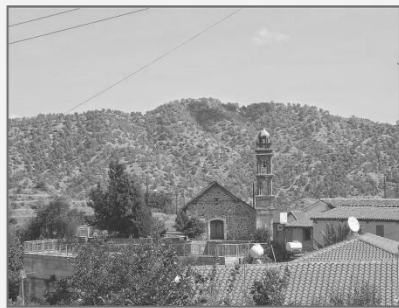
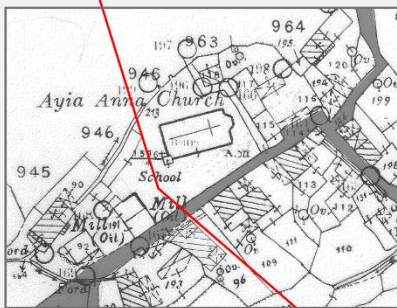
εκσκαφή

Στο παράδειγμα που φαίνεται στην τομή διακρίνεται η χρήση της μεθόδου της εκσκαφής, δηλαδή της αφαίρεσης ποσότητας χώματος από την πλαγιά προκειμένου να δημιουργηθεί επίπεδη επιφάνεια όπου θα θεμελιωθεί η κατοικία. Με την μέθοδο αυτή προκύπτει ένας ημιυπόγειος χώρος ο οποίος σνηθήτως περιβάλλεται από πέτρινη τοιχοποιία που λειτουργεί και ως τοίχος αντιστήριξης. Υπάρχουν επίσης περιπτώσεις όπου το βάθος της εκσκαφής δεν είναι τόσο μεγάλο λόγω της μικρότερης κλίσης του εδάφους. Έτσι δεν προκύπτει υπόγειος χώρος και η κατοικία αποτελείται από ένα επίπεδο.

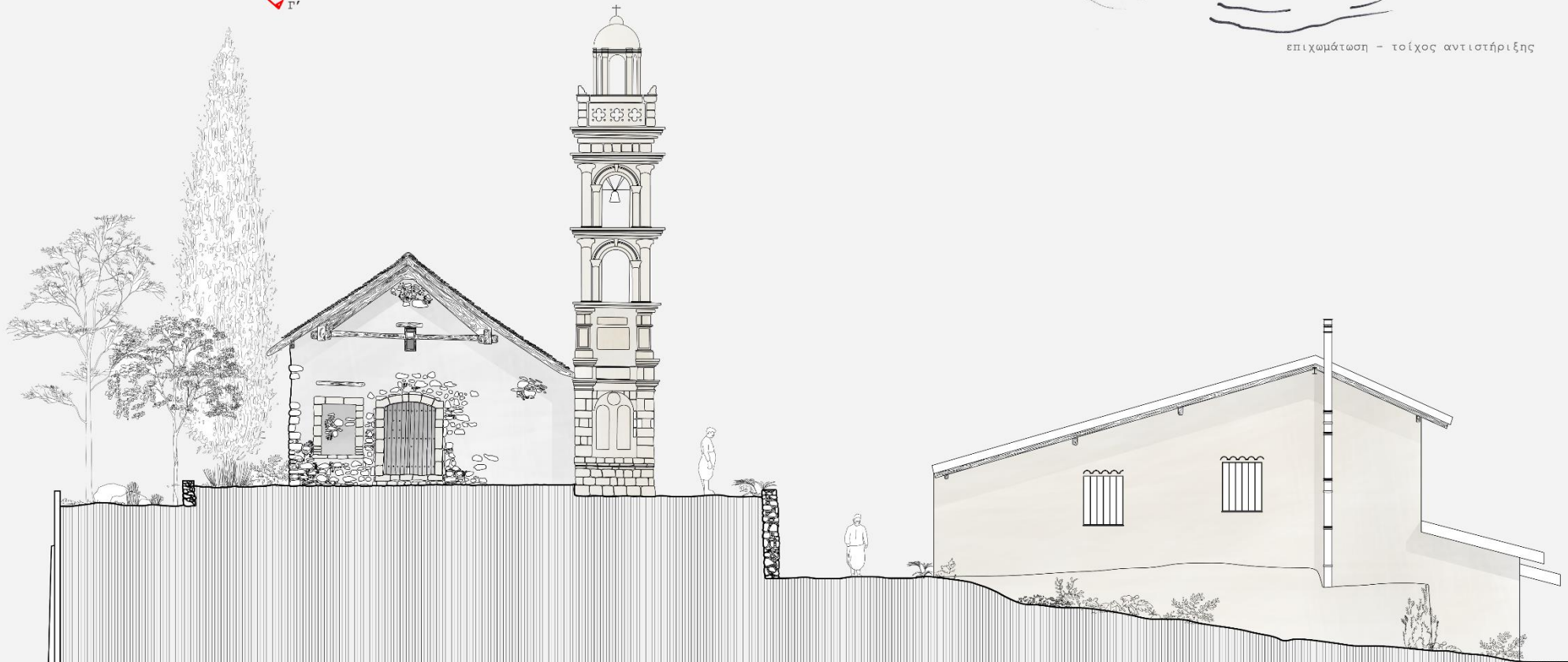

Τομή B-B'
κλίμακα 1:100

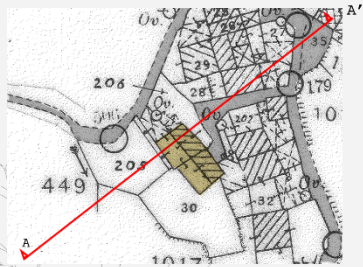
Ένταξη οικισμού στην τοπογραφία του βουνού σε κλίμακα γειτονιάς

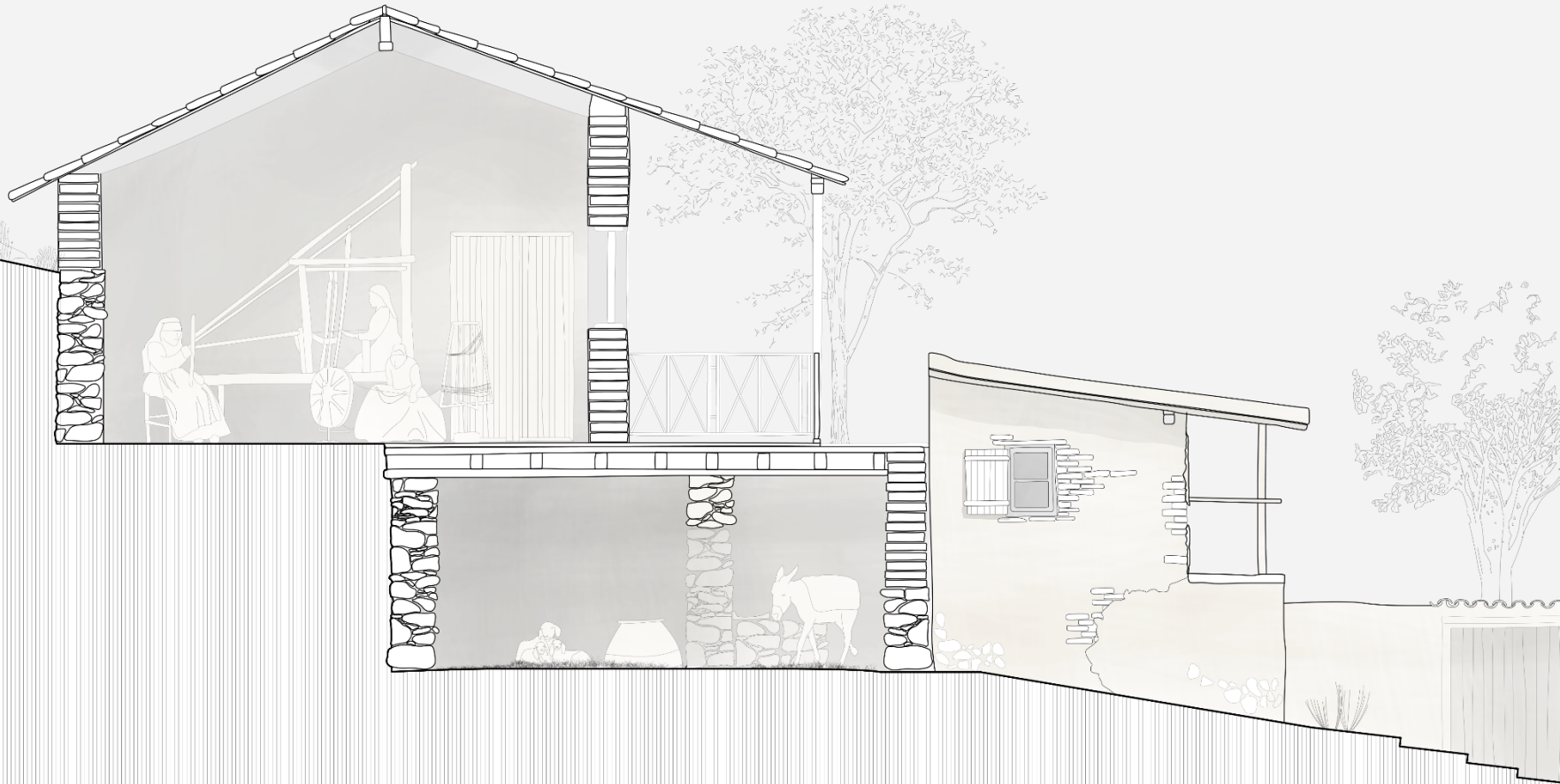
επιχωμάτωση - τοίχος αντιστήριξης

Τομή Γ-Γ'
κλίμακα 1:100

Κοιτάζοντας εντός της κατοικίας που ο όγκος της καταλαμβάνει δύο υψώματα, προσέχουμε ότι το πρόγραμμα των χώρων κατανέμεται με γνώμονα τις συνθήκες βιωσιμότητας που προδιαγράφει η γεωμορφολογία. Στους χώρους υπό του ισογείου λόγω περιορισμένου φωτός και σταθερής θερμοκρασίας κρατούντο τα ζώα ή αποθηκεύονταν τρόφιμα. Στους επάνω ορόφους λάμβαναν χώρα διεργασίες καθημερινής φύσεως.

Συμπέρασμα

Η έντονη τοπογραφία στον οικισμό των Καλιάνων εντυπώνεται σε όλες τις εκφάνσεις του πραγματιστικού κόσμου των κατοίκων του χωριού. Είναι η υπαίτια που γύρω της θα αναπτυχθούν τέτοιοι χειρισμοί του εδάφους όπου η εμφάνιση τους καθίσταται προσύμφωνο συμμετοχικού σχεδιασμού. Η περιορισμένη γκάμα υλικών και μέσων κινητοποιούσε την ευρηματικότητα των κατοίκων, με τρόπο όπου η γεωμορφολογία ήταν ό,τι άλλο παρά εμπόδιο στην ανάπτυξη του οικισμού. Υπό το στόχαστρο αυτό, η γεωμορφολογία πέρα από τις αρχιτεκτονικές διαστάσεις της οργάνωνε κοινωνικές δομές. Το κατώι συνόρευε με το περβόλι με τις δόμες, ο κύριος δρόμος και η πλατεία ήταν εκεί όπου το ανάγλυφο θα επέτρεπε εκτεταμένη γραμμική ή τοπική συνέχεια με βατή επιτρεπτά κλίση κ.ο.κ. Η γεωμορφολογία, δεν περιοριζόταν μονάχα σε θέματα οίκησης και συλλογικών πρακτικών, διαδραμάτιζε καταλυτικό ρόλο και ως προς το ζην. Η ορθόδοξη εκμετάλλευση από υποδομές της υψομετρικής διαφοράς, παρείχε νερό άρδευσης στις καλλιέργειες ολόχρονα. Η γενεσιουργός αιτία των συνθετικών στοιχείων του οικισμού όπως οι εδαφικοί μετασχηματισμοί και τα δίκτυα είναι η ίδια η γεωμορφολογία και γι' αυτό η μελέτη αρχίζει από την κλίμακα όλου του οικισμού και καταλήγει μέχρι και το εσωτερικό των κατοικιών.

Παραπομπές

Κληρίδης, Νέαρχος, Χωριά και Πολιτείες της Κύπρου, Λευκωσία, 2015 Τδρυμα Νέαρχου Κληρίδη

Χρυσοχού, Νάσω, Κυπριακή Παραδοσιακή Αρχιτεκτονική, ΕΝ ΤΥΠΟΙΣ

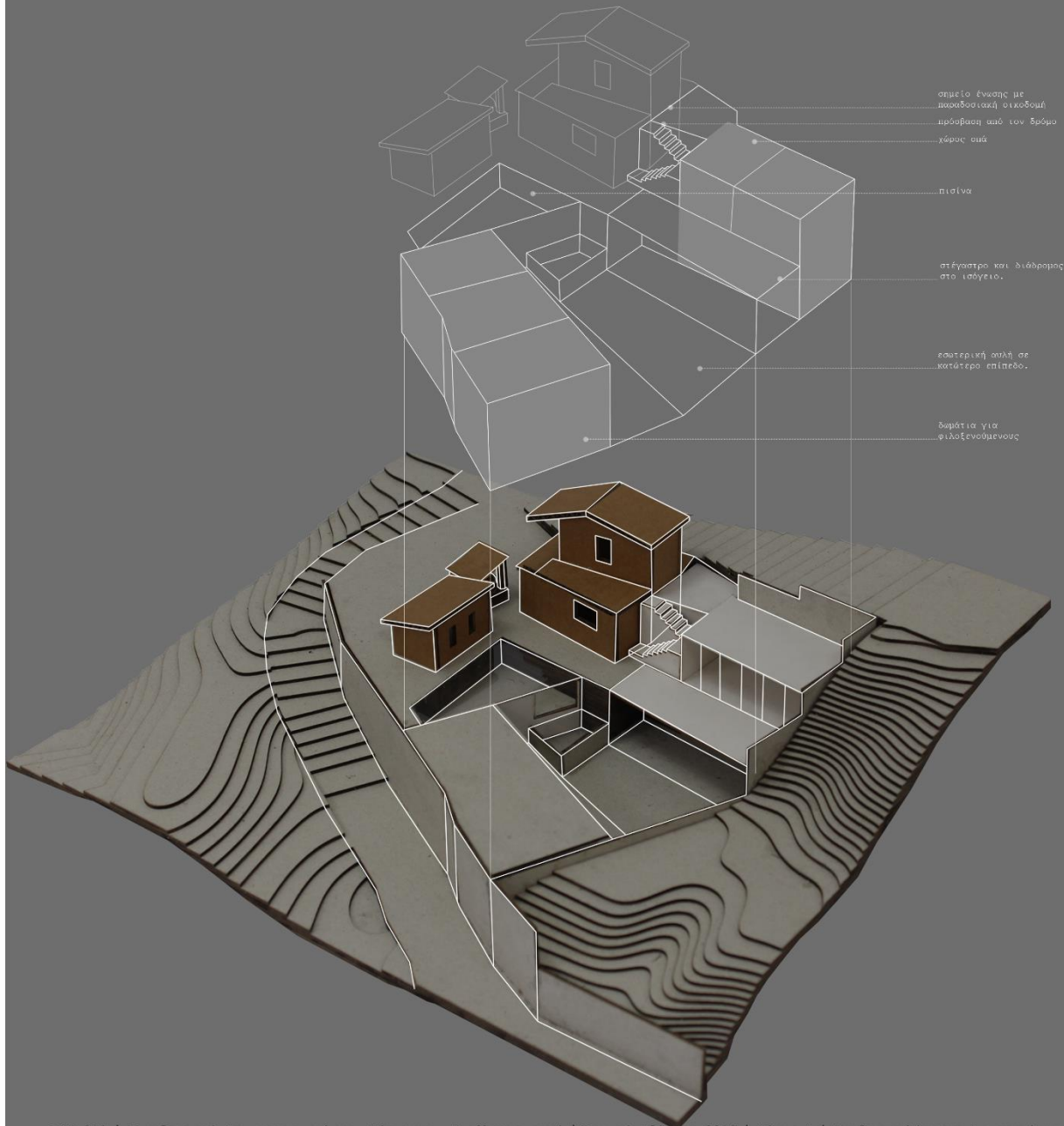
Παυλίδης, Άντρος, Μεγάλη Κυπριακή Εγκυκλοπαίδεια, Φιλόκυπρος, 1984

Χρυσάνθος, Ανδρέας, Σολιά, Παρελθόν, Παρόν & Μέλλον, Έκδοση ένωσης κοινοτήτων Σολιάς

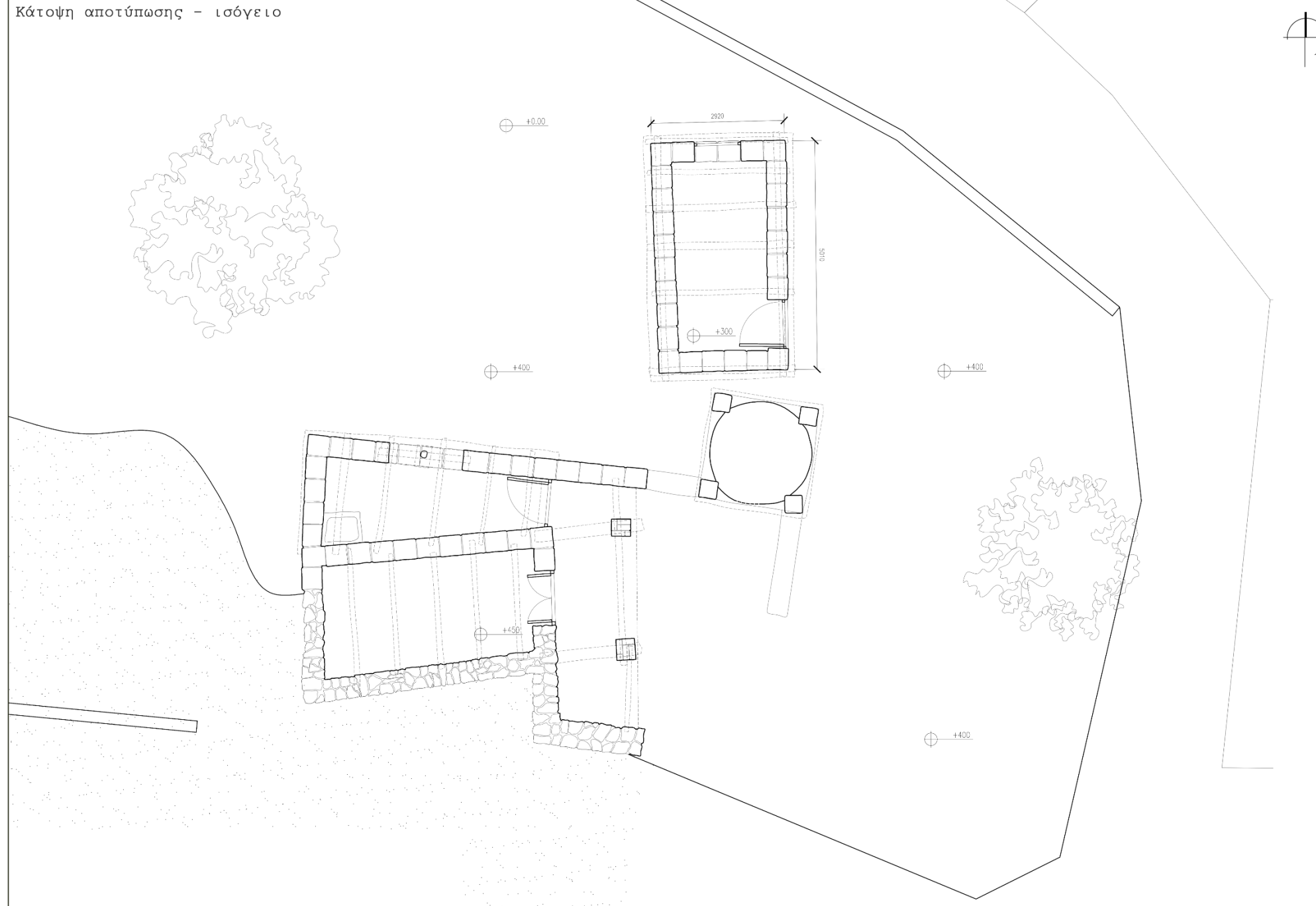
Συνέντευξη δια ζώσης με τους κατοίκους της περιοχής

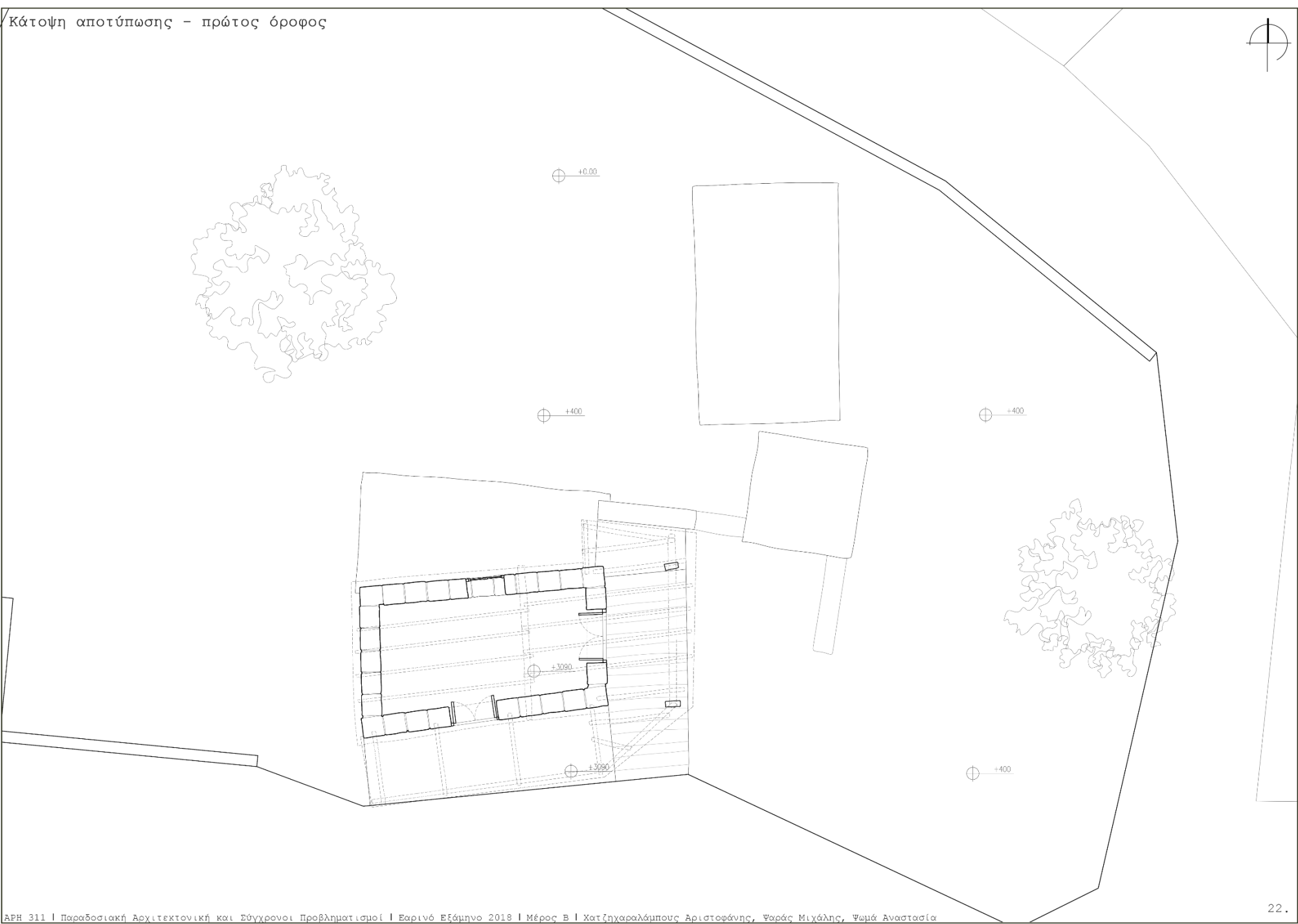
Μετά την μελέτη του συνολικού οικισμού των Καλιάνων με βασικό φίλτρο την ένταξη του στην γεωμορφολογία έγινε η επιλογή δύο τεμαχίων που άπτονται του κεντρικού δρόμου του χωριού, προκειμένου να γίνει μία ολοκληρωμένη μελέτη αποτύπωσης, αποκατάστασης και επέμβασης. Το πρώτο τεμάχιο εφάπτεται της κεντρικής πλατείας του χωριού και περιλαμβάνει δύο κτίσματα: τον ελιόμυλο του χωριού- δίχωρο μικρών διαστάσεων με μονόριχτη οροφή αρκετά ερειπωμένο και ένα δίχωρο με διριχτη οροφή που πιθανόν να αποτελούσε αποθήκη και έναν ξυλόφουρνο με στέγαστρο. Το δεύτερο τεμάχιο σε απόσταση περίπου 100 μέτρων περιλαμβάνει επίσης δύο κτίσματα μικρών διαστάσεων και μια αρκετά εκτεταμένη αυλή. Το βασικό κτίσμα είναι διώροφο με στέγαστρο στις δύο όψεις και χώρο που φιλοξενούσε ζώα, το άλλο κτίσμα σε μικρή απόσταση από το πρώτο είναι ουσιαστικά ένα μικρό πλινθόκτιστο δωμάτιο. Μεταξύ τους διατηρείται ξυλόφουρνος με στέγαστρο.

Στόχος της πρότασης είναι η δημιουργία ξενώνα με παροχή χώρων διανυκτέρευσης και εστίασης. Η ιδέα του ξενώνα αυτού θα συνδέει προγραμματικά τα δύο αυτά κτιριακά συγκροτήματα. Στο πρώτο συγκρότημα προτείνεται η δημιουργία εστιατορίου και μπάρ ενώ στο δεύτερο προτείνεται η δημιουργία δωματίων και κοινόχρηστων χώρων.

Οι κύριοι χώροι του ξενώνα απαρτίζονται από δωμάτια διανυκτέρευσης, χώρους για σπα, κοινόχρηστους χώρους και αυλή οι οποίοι αναπτύσσονται στο πίσω μέρος του τεμαχίου όπου υπήρχε η αυλή και εντάσσονται στην γεωμορφολογία της πλαγιάς. Στο κέντρο της αυλής προτείνεται μια εκσκαφή γύρω από την οποία δημιουργούνται τα δωμάτια του ξενώνα ενώ ο χώρος αυτός λειτουργεί σαν εσωτερική αυλή στην οποία η πρόσβαση επιτυγχάνεται μέσω εξωτερικής σκάλας. Η κατασκευή των δωματίων στην περίμετρο του τεμαχίου συνδυάζεται με την αντιστήριξη του χώματος καθώς περιμετρικά υπάρχει τοίχος αντιστήριξης από σκυρόδεμα. Στους χώρους της παραδοσιακής οικοδομής τοποθετείται ο χώρος της υποδοχής καθώς και οι καθιστικοί και βοηθητικοί χώροι. Η σύνδεση της επέκτασης με το παραδοσιακό κτίσμα επιτυγχάνεται με την αφαίρεση μέρους της πλίνθινης τοιχοποιίας στο πίσω μέρος της οικοδομής. Μεταξύ των δύο παραδοσιακών κτισμάτων προτείνεται μία πισίνα σαν μέρος την συνολικής τοπιοτέχνησης, όπου η οροφή των δωματίων στην βόρεια πλευρά του τεμαχίου λειτουργεί σαν βατό δώμα με χαμηλή βλάστηση διατηρώντας τον χώρο αυτό σαν αυλή.

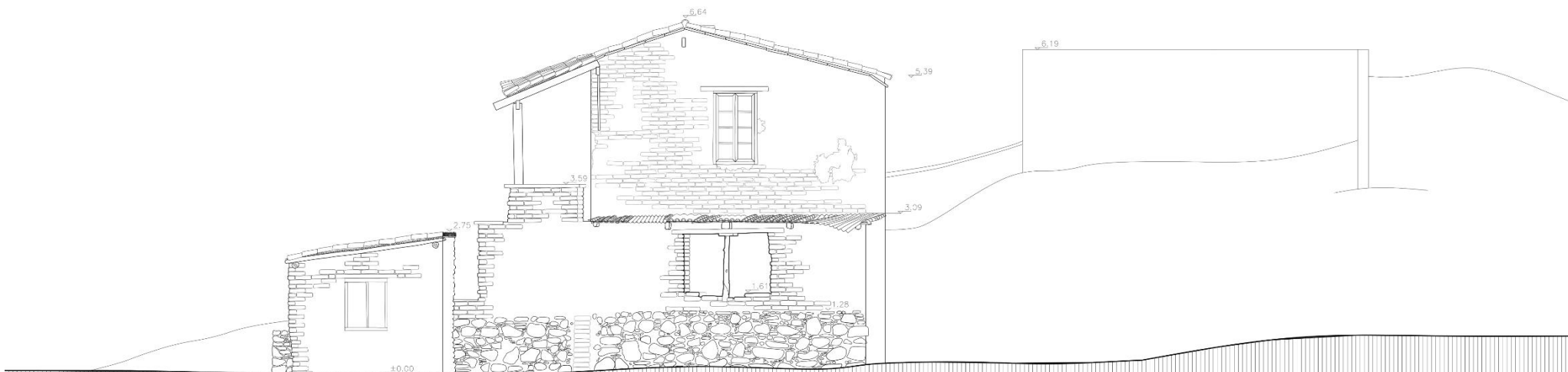
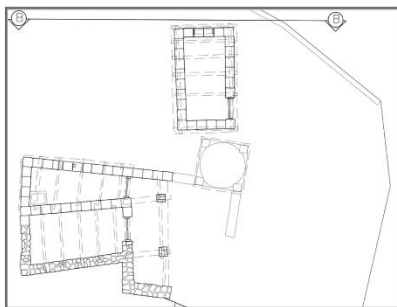

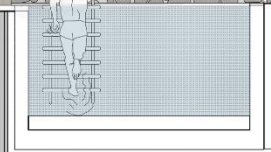
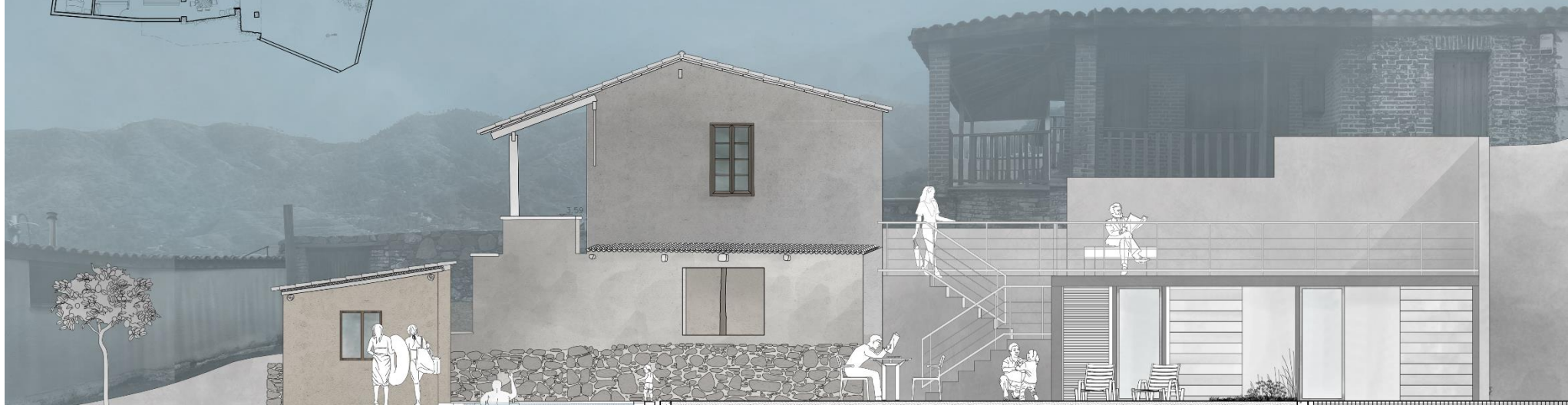
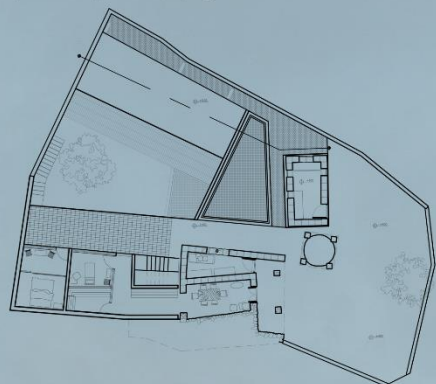

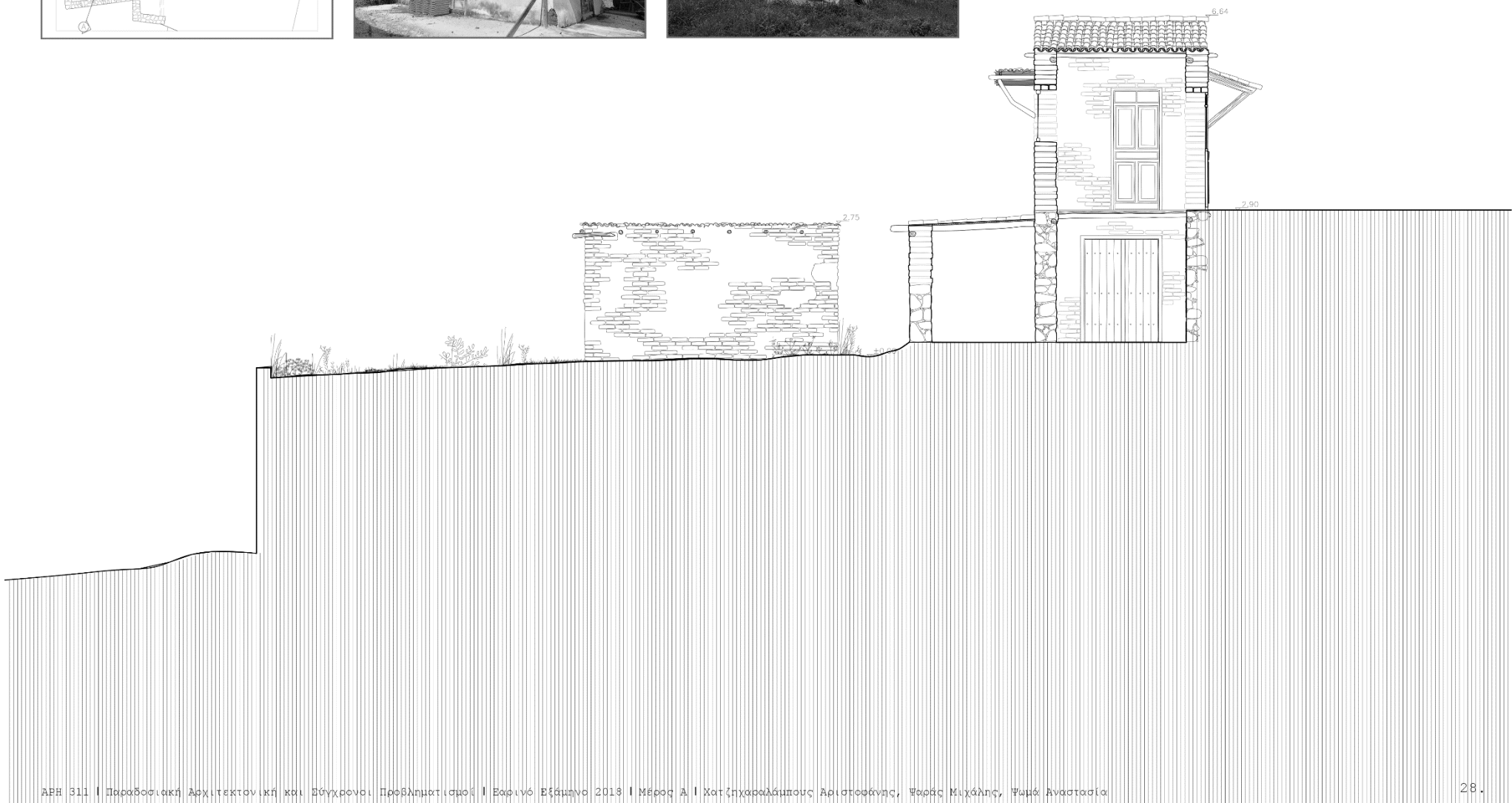
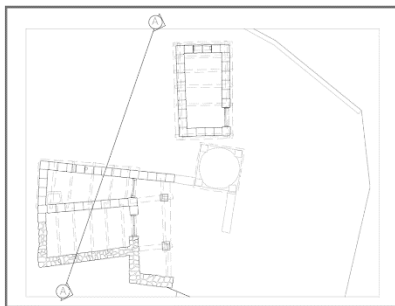

Αποτύπωση βόρειας όψης

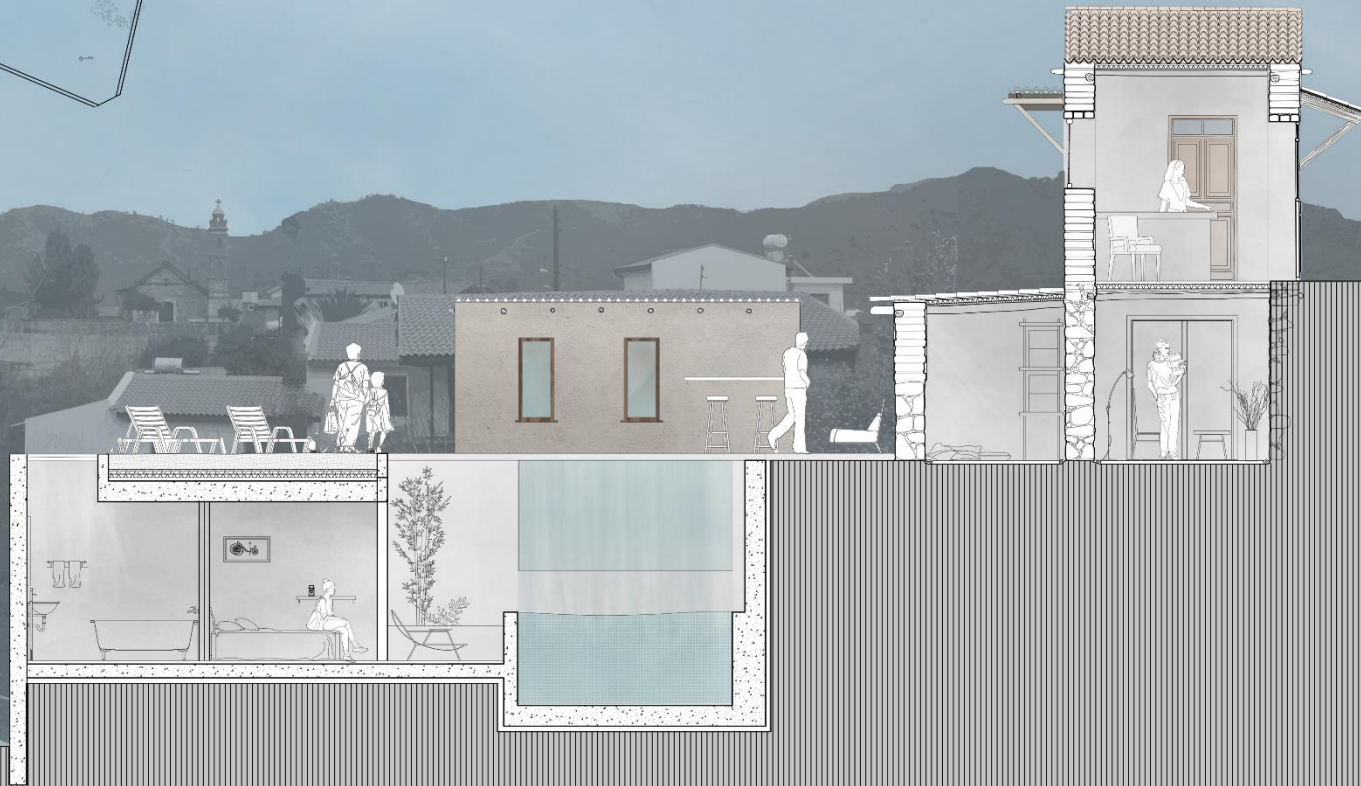
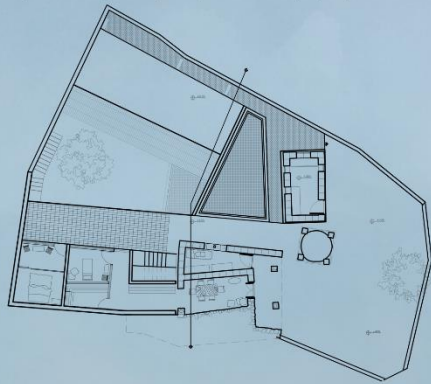

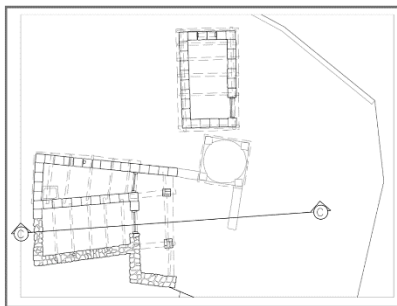
Αποτύπωση εγκάρσιας τομής

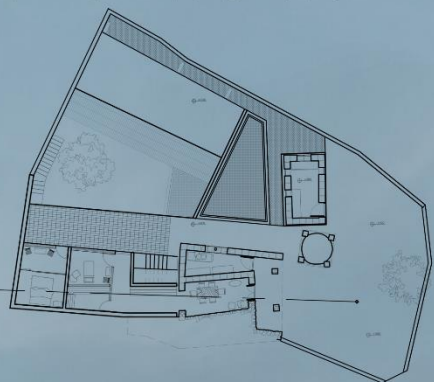
Πρόταση- εγκάρσια τομή ξενώνα

Αποτύπωση διαμήκου τομής

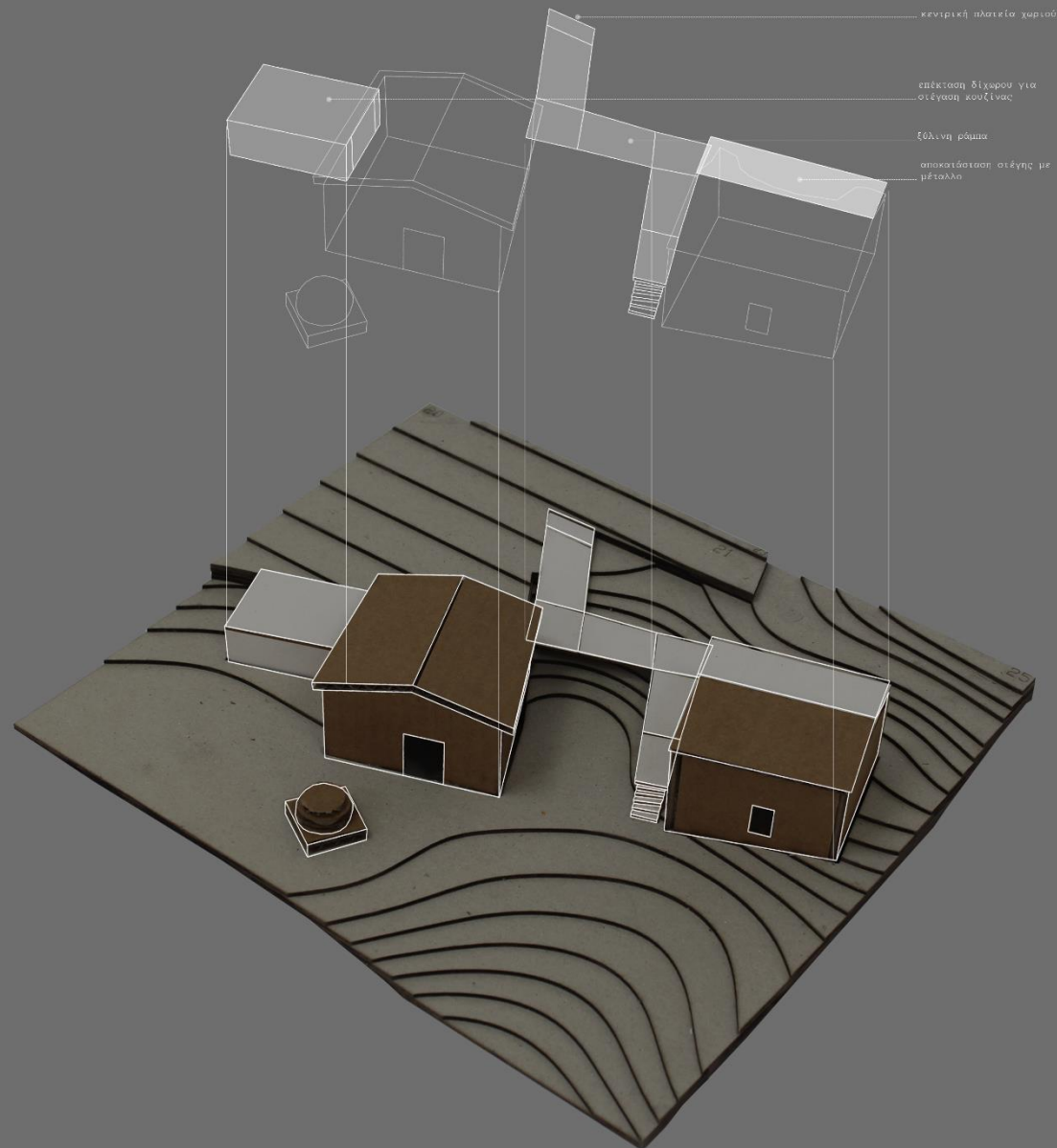

Πρόταση- διαμήκης τομή ξενώνα

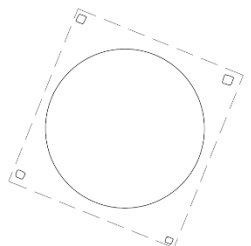
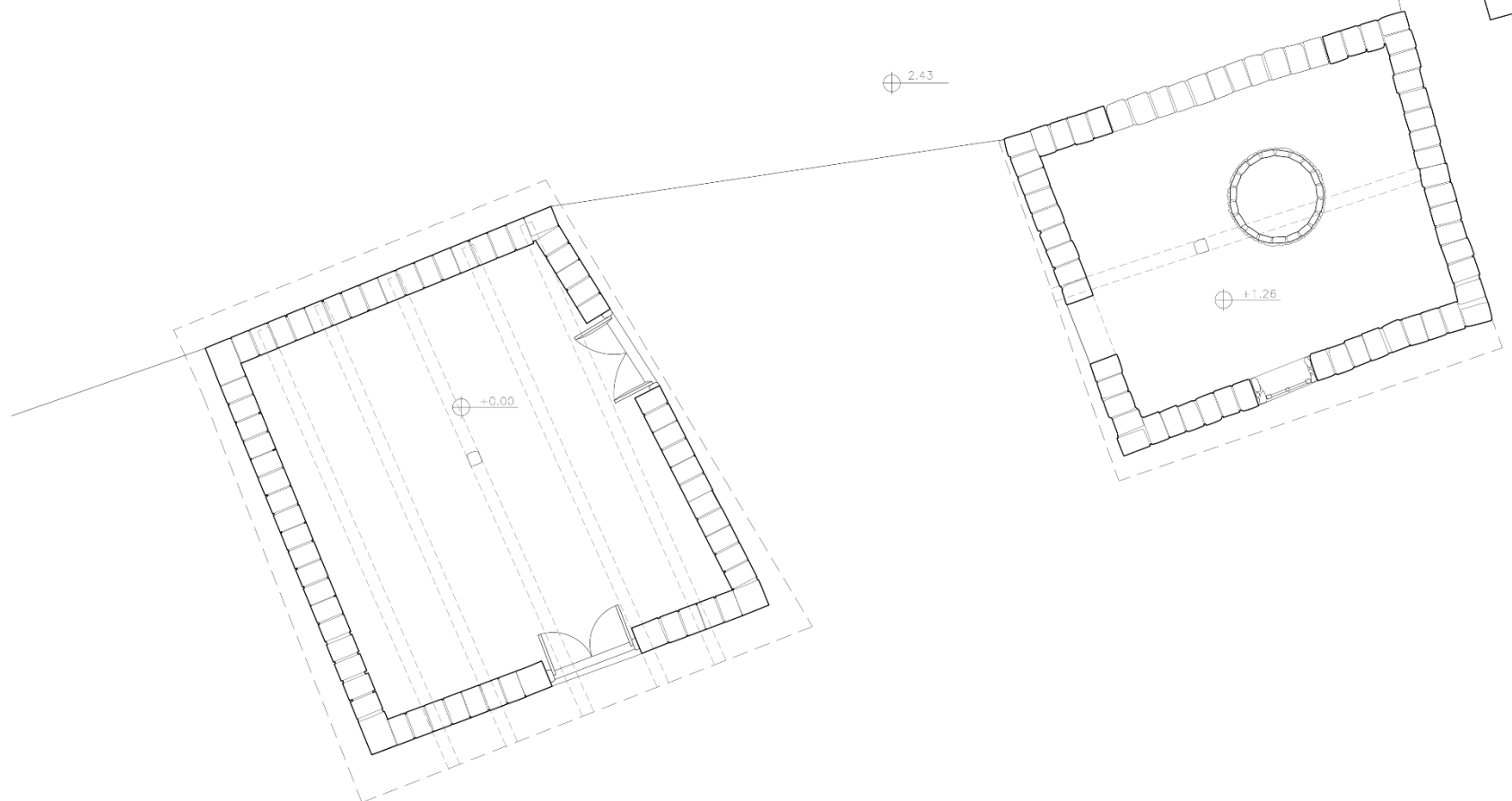

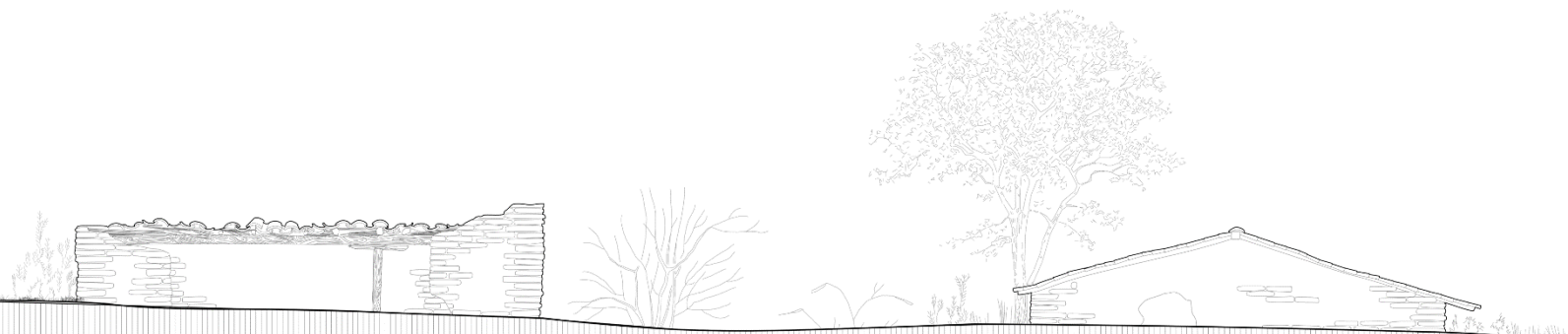
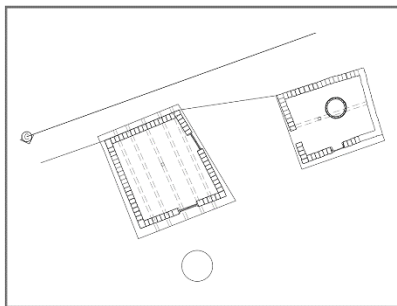

Με σκοπό την επαναλειτουργία των δύο κτισμάτων ως εστιατόριο και μπάρ για τον ξενώνα επιδιώκεται πέραν της αποκατάστασης των οικοδομών η σύνδεσή τους με την διπλανή πλατεία και η διαμόρφωση του ενδιαμέσου χώρου ώστε να αποτελεί μέρος του πλατειακού χώρου. Η επέμβαση γίνεται με τρόπο που να αναδεικνύει τις παραδοσιακές οικοδομές και να αφήνει το λιγότερο δυνατό αποτύπωμα σε αυτές. Προκειμένου να επιτευχθεί η σύνδεση με την πλατεία προτείνεται μία ελαφριά ξύλινη ραμποειδής κατασκευή που κατεβάζει σταδιακά τον επισκέπτη στον χώρο της αυλής. Η αποκατάσταση του ελιόμυλου γίνεται με την πρόσθεση μεταλλικής κατασκευής στο εσωτερικό ώστε να μπορεί να αναπληρωθεί η στέγη με σύγχρονα υλικά ενώ ο γκρεμισμένος τοίχος της πλάγιας όψης διατηρείται στην κατάσταση που βρίσκεται και η όψη πληρώνεται στο εσωτερικό με υαλοστάσιο. Η διπλανή οικοδομή λειτουργεί ως χώρος εστίασης και στην δυτική όψη αυτής προστίθεται ένας επιπλέον χώρος που εξυπηρετεί τις ανάγκες της κουζίνας. Η προσθήκη δεν ξεπερνά το ύψος της πλατείας καθιστώντας την μη ορατή από τον δρόμο. Η σύνδεση με την παραδοσιακή οικοδομή γίνεται δυνατή με μερική αφαίρεση πλίνθινης τοιχοποιίας.

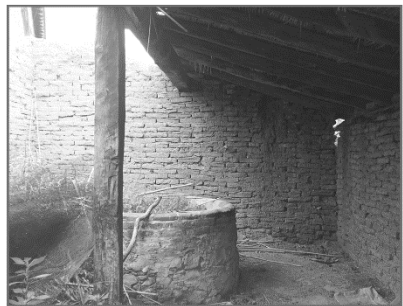
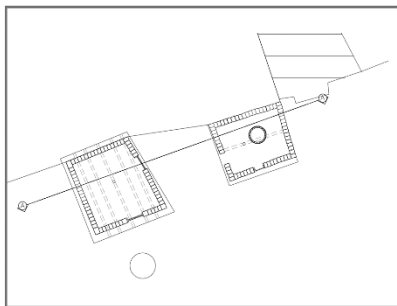

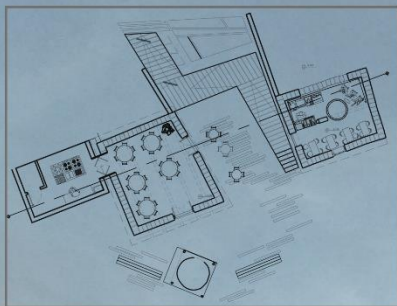

Αποτύπωση βόρειας όψης ελιόμυλου και διχώρου

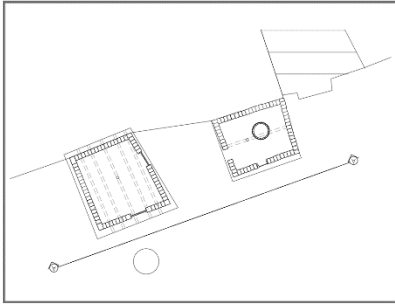

Αποτύπωση τομής διχώρου και ελιόμυλου

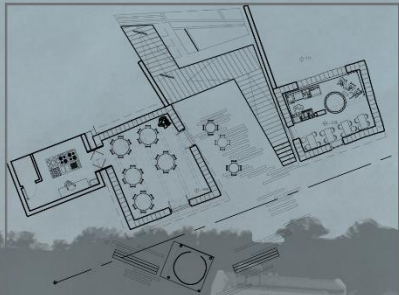

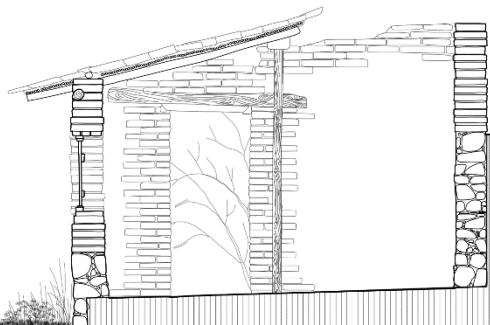
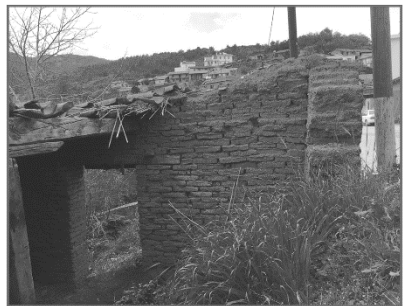
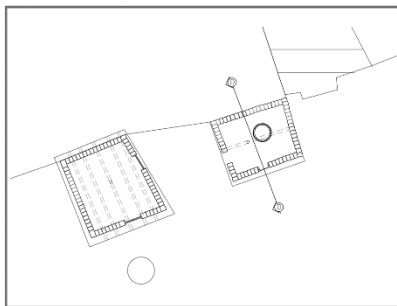
Αποτύπωση νότιας όψης ελίμυλου και διχώρου

Πρόταση- όψη εστιατορίου και μπάρ

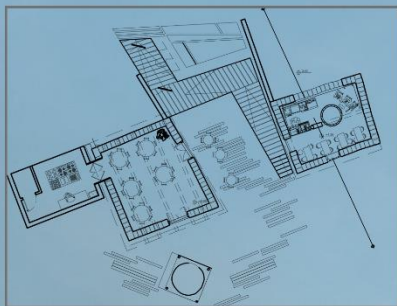

Αποτύπωση εγκάρσιας τομής ελιόμυλου

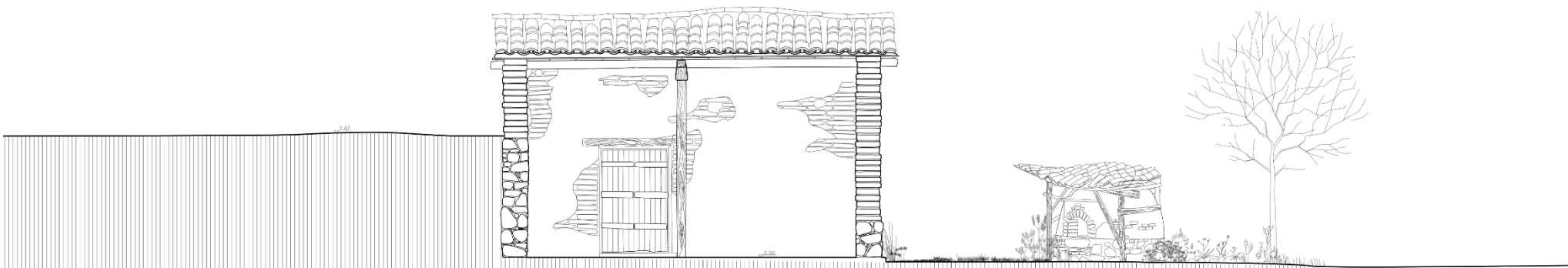
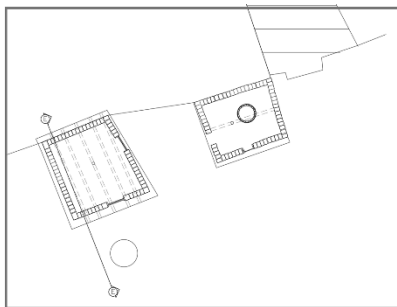

242

Πρόταση- εγκάρσια τομή ελιόμυλου

Αποτύπωση εγκάρσιας τομής διχώρου

Πρόταση- εγκάρσια τομή εστιατορίου

